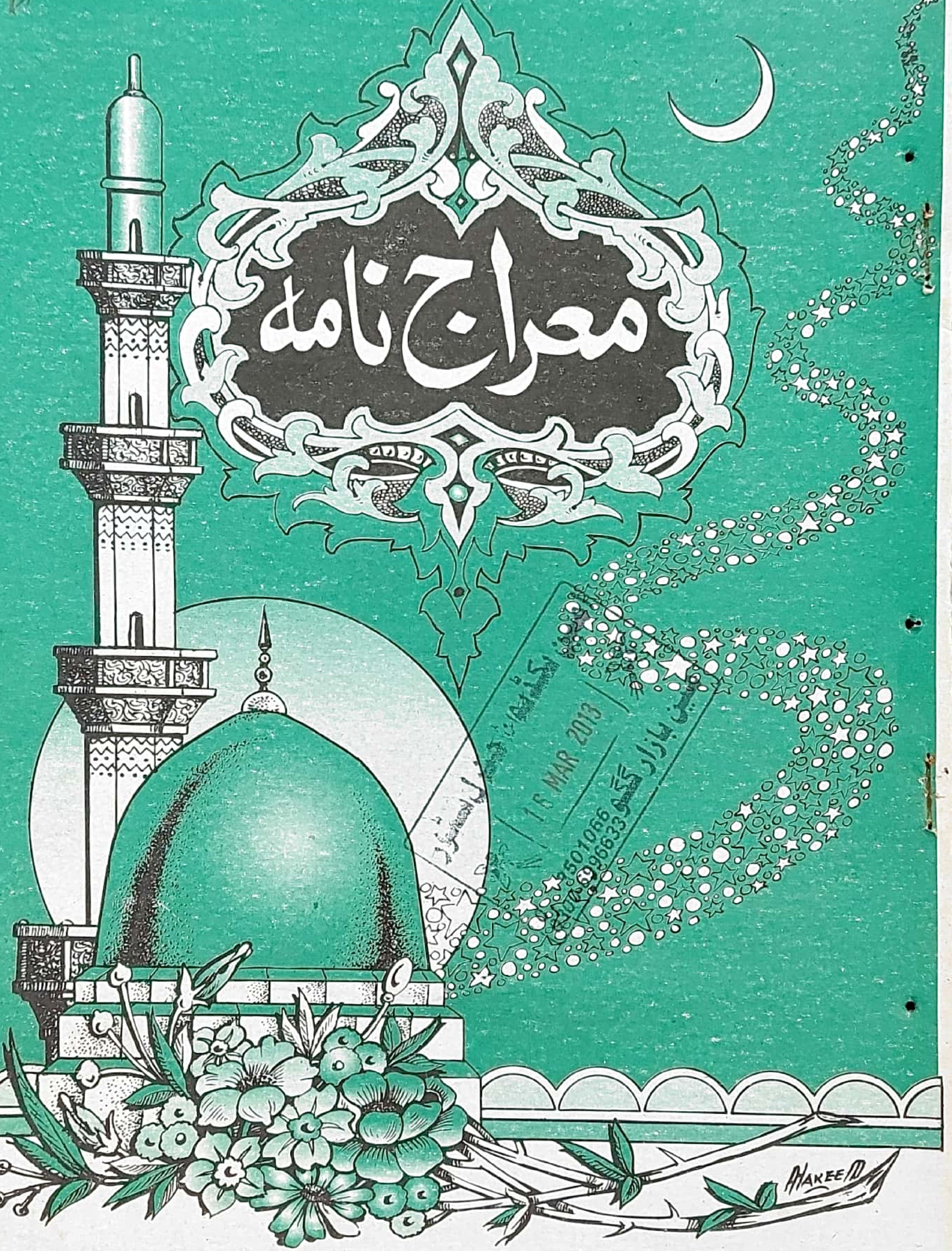
معراج نامہ

(قولہٗ تعالیٰ)

سُبحٰنَ الَّذِی اَسرٰی بِعَبدِہٖ لَیلًا مِّنَ المَسجِدِ الحَرَامِ اِلَی المَسجِدِ الاَقصٰی

احوال معراج شریف سرورِ انبیاء صلی اللہ علیہ وسلم

معراجنامہ

قادریار

ناشر

عمر بک سنٹر الفضل مارکیٹ غزنی سٹریٹ اردو بازار لاہور

قیمت

وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰی مَاتَصِفُوْنَ ۝

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ؕ

اللہ خالق رازق، مالک قدرت سیدا والی
اوہ رحمت دا دریا الٰہی بے پرواہ کہاوے
ہیں کجھ خبراں علموں پاتیاں قدرت نال سنائیں
نہ اسمان نہ زمیاں دوزخ نہ سن ایڈ سہر شتنے
تد دل کیتا رب نور نبی دا ظاہر فضل کمالوں
پھیر نبی دے نوروں کیتا کل، ظہور، الٰہی!
ایڈا افضل نبی نے کیتا آپ اللہ حق تعالےٰ
پاک محمدؐ بندے اُتے فضل خداوند چاہیا
تھوڑی رات حساب پلاں دی بہتی رات نہ آہی
مسجد اقصیٰ برکت والی کیتی آپ الٰہا!
پاک محمدؐ پہونتے اوتھے آئی خبر قرآنوں
اوہ سلیمان پیغمبر مسجد اقصیٰ سی بنوائی۔
پاک رسول محمد صاحب خاص حبیب خدادا
فضل کیتا سب اوپر اللہ پاک محمدؐ آندا
ابوبکر بنیاد شہر دی عمر چوکندہ آہا!
فضل اللہ دا مدداد سیدی پایا دین نبی نوں
نور نبی دا ظاہر ہویا ترٹا کفر کفاروں
کوٹ کفر دے فصیل ہوئے اللہ دین ودھایا
چودہ ہیں طبقیں پھر دھرتی پھریا ہور زمانہ
شہر شرع دا ہویا مرتب پاک محمد یارو

آدم جن، ملائک ہر شے در تے نت سوالی
ظاہر باطن قدرت اسدی کجھ حساب نہ آوے
جاں جاں الف اکلا آہا نہ سی شام صباحیں!
نہ شب روز نہ آتش پانی نہ سن حور فرشتے
اسم محمدؐ کہیا الٰہی میموں، حیوں، دالوں!
جو کجھ نور نامے وچہ لکھیا جانوں سچ گواہی
وچہ قرآن لکھی خوشخبری ذکر معراجے والا!
مسجد اقصیٰ مکے تائیں راتیں سیر کرایا
مسجد اقصیٰ جا پہنچایا، قدرت نال الٰہی!
باغ بہار بہشتی حلے قطعہ بہشتی آہا!
جے کوئی سن کر منکر ہووے کافر ہے ایمانوں
ورہے دناں دا راہ مکے تھیں شامے اندر آہی
قادر کرم ربیدے پاروں قصہ کہے اونہاندا
اوّل آخر دین سلامت شان بلند انہاں دا
چھت اُتے عثمان غنی ہے در ہے حضرت شاہا
کیتا شعر معراج نامے دا سن کے مت سفینوں
چالیں سالیں مہر نبوت فضل ہویا سرکاروں
پاک محمد سرور تائیں تخت خدا بہایا!
کھسے راج رذانیاں کولوں تخت گئے سلطانہ
بانگ بلند بلال نے دتی کلمہ شکر گذارو!

اسم محمد شہر شرع دا اللہ پاک وسایا
اہم ہوئے بہتر فرقے روشن چار دیواری
جاں باراں سال گذشتہ ہوئے کیتا یاد الٰہی
سال بونجہ عمر نبی دی آہی اوس دیہاڑے
ماہ رجب دا آہا مہینہ ہویا جدوں فضل سی
ہکناں کہیا معراج نبی نوں ہویا ماہ شوالے
ہکناں کہیا معراج نبی نوں ہویا ماہ رمضانے
سارے دانش کر کر تھکے ویلا وقت بتونے
ماہ رجب دا آہا مہینہ چن تاریخ سنیوھیں
صفا مروہ اور پربت دو نویں جتھے سی اوہ خانہ
کافر غالب ہوئے نبی تے تاں اس گھر گیا سی
پھوپھی بہت پیارے آہے مخفی جاہگ سوالے
نہ دل اندر کر توں خطرہ پھوپھی کہے فرزندا
اول دھیاں بھیناں والا میں آواز کراں گی!
پاک محمدؐ سرور نائیں پھوپھی دے دلیری
حبیب محمد صرف نہ کیتا ستا نال غمی دے
بہنچے وخت بہت نبی نوں رجوع ہوئے غم سارے
رب رحیم انہاں ندا اکھا آپ اللہ حق تعالےٰ
اوہ دوست خاص حبیب خدا دا کیتا غم بیماری
رب چک دھیان لیا خلقاں تھیں جبرائیل بلایا
رب کہیا ہور دھندے چھوڑو حضرت جبرائیلا
جان قبض تھیں توں سمنائیں حضرت عزرائیلا
جھاڑو کرو اسماناں اتے عرشوں گرد اوتارو
حوض کوثر تھیں بھر بھر مشکاں آج شراب لیاؤ
حکم کرو اس چرخے نائیں پھر نوں ٹھہر کھلووے

مسلم ہویا نال ایمانے جو کوئی اندر آیا
قادر بخشا کہو دل کلمہ ہویا رب ستاری
اول آخر نور نبیؐ دا کلمے دی بادشاہی
ہویا جدوں معراج نبی نوں ڈٹھے عرش منارے
اک بزرگ روایت کیتی ماہ ربیع الاول سی
پھیر ربیع الآخر کہیا اکس روایت والے
قادر قدرت ہتھ نہ آوے ٹر گئے کت زمانے
اوڑک ماہ رجب تے سبھناں آ اقرار کیتو نے
رات سوموار پھوپھی دے خانے ستا نال غمینی
کعبے جیہا مراتب اس دا رتبہ وچ جہاناں!
اوہ سرور نائیں بچھن لگی دل وچہ فکر پیا سی
دے دلیری پاک نبی نوں پھوپھی جی ٹھہرائے
جیکوئی اج تیرے دل آوے کون منافق بندہ
جے اوہ بیچ منافق ہووے پھڑ شمشیر لڑاں گی
توں مالک خزاناں دا اقرب حضوروں تیری
دھانا روح جنابے خوابوں بن مقام زمیندے
ہک اندیشہ امت والا ایہہ دلیل گذارے
خواہش جیندی کن فیکونوں بنیا عالم سارا
قدرت نال احوال انہاں ندا ڈٹھا آپ ستاری
پردہ خالق نیندر والا کل خلقاں تے پایا!
اسرافیل تھے کرناویں، تے روز یوں میکائیلا
یار میرے دی آمد ہوئی کرو خوشی دا حیلا!
کرسی دے سر تاج پہناؤ ہور خیال وسارو
نوری حلے اسماناں تے کل چھنکار لیاؤ!
باہجھ نبی دے آون نائیں ہور خیال نہ ہووے

دوزخ دی اگ مدھم کرنی بھڑکاں تھیں ستاوے
کھول دیہو دروازے اسدے بخشنے نو ظھوراں
قدرت ساڈی ظاہر ہووے دیکھے یار پیارا
جیوں دنیا تے بندے کردے شادی خوشی وہایا
ایہہ کیتا فرمان الٰہی قدرت نال ربانی!
سبز غلاف یاقوت بہشتی اوہ دنا سر عرشاں
پھر نے تھیں آسمان کھلوتا خالق جو فرمایا!
کپڑ تھاں یاقوت بہشتی حوراں زیور لائے
کل خزانے مخفی ظاہر ہویا عرش نورانی
کیتی عرض جنابے اندر یارب دیہہ نشانی
تاں پھر جبرائیلے تائیں آپ کہیا حق تعالیٰ
نبی قبیلے ہاشمیاں دے مطلب دا ہے پونا
سینہ بہت کشادہ پیشانی چمکے نور ستارا
جیوں نکر چین چڑھے آسمانی ہوندے مدھم تارے
ہن غم دی خوابے گزریا ہویا گھر پھوپھی امہانی
چہل ہزار براق بہشتی خاطر نبی ہیں پالے
چاہڑ براقے جبرائیلا لیا نبی سرور نوں
لے فرمان ربیدے پاروں لتھا وحی آسمانوں
جس حجرے وچہ حضرت آہے اس حجرے وچ آیا
اُٹھ محمد فضل تیرے تے کیتا کرم ستاری
ایہہ آہی شب قدر نبی نوں قدرت دید کراہو
ایہہ روز ول رات چنگیری آہی فضل کھلیگا نینوں
تاں پھر وحی بہشتی دھا نال جا پہتا اک جائی
اوہ سکدے شبقدرے آہے ہر دم نال بیداری
ہر ہر منتھے اسم محمد چمکے نور ستارا!

حکم کردرضوان بہشتی شان شریف ودھاوے
خوشی کرو شبقدر نبی دی زیور پہنن حوراں!
یاراں کولوں پردے کیسے سیر کرائیے سارا
تیویں مینوں آج پاک نبی دا دل وچہ بڑا ادیایا
ملکاں کرسی تاج پہنایا جھاڑی گرد آسمانی!
حوض کوثر تھیں پانی آندا مشکاں بھر بھر ملکاں
دوزخ اگ ہوئی کمزوری شان بہشت سوایا
پاک نبی صاحب دی خاطر چین کیتا درگاہے
پھر کہیا رب جبرائیلا سد محمد جانی!
بہت محمد مالک عرب دے کس نوں جا گزرانی
نام محمد سرور عالم بہت تجربے والا!
اسم محمد بن عبداللہ منہ نورانی دھوتا!
دسے زہرا مشتری نالوں صورت اپر یارا
تیوں وچہ دینا منصب اس دا سایہ عالم سارے
اوہ محمد جبرائیلا سد میرا دل جانی
اک دستار بھیجی رب خالق اوہ رضوان حوالے
سارا سیر کراندا آویں یار میرے دلبر نوں
آیا لنگھ ستے آسمانے سدن یار رحمان نوں
آفرشتے عرض گذاری جیوں خالق فرمایا!
باہر آ آفتاب کھلوتا تیرے شوق دیداری
قدم تیرے تھیں عالم روشن جے آج باہر آوے
خوابوں فکر چکا نبیا توں غم کرنا ئیں کینوں!
چہل ہزار براق جنھے سی قسم عجائب آہی!
رکھ امید کھلوتے ہر دم حضرت دی اسواری
اک دوجے تھیں قسم سوائی صورت اپر یارا

لاغر اک براق اوتھاں تھیں وچہ بہشت کھلوتا
حضرت وحی کہیا اس تائیں کیوں ہیں درماندا
ہور براق خوشی وچہ سارے تینوں کی غمناکی
کہے براق فرشتے تائیں کھول حقیقت ساری
جس دن آدم پیدا ہویا داد خلق سبھی دا
مینوں ایہہ فراق تد دل دا حال ایسے وچہ رہندا
اگے خبر نہ حضرت وحیا کون ہووے منظوری
رب جبار قہار الٰہی بے پرواہ کہاوے
میں رکھ امید فضل دی جیواں ہر دم نال دلیری
ایہا عرض قبول ہینی چاہیئے وچہ درگاہے
تے بیت المعمور وں آیا جبرائیل فرشتہ
جیوں دریا صفائی کر کے تیز چلے مرغابی
اگے پھیر روایت یارو ابن عباس کہی سی
پاک رسول محمدؐ صاحب کہیا آپ زبانی
غم دی خوابے گذریا ہویا روح بیداری میرا
شاہ پراندی کھونگرسن کے اٹھ بیٹھا میں خوابوں
اُٹھ محمد فضل تیرے تے کرم کیتا رب والی
اگے نہیں کسے تے ہوئی ایہہ عنایت ذرہ
کر کے وضو نماز گذاری، باہر گھر تھیں آیا
اجے محمد وضو نہ کیتا سبج دلے وچہ جانی
چھاگل چار رضوان لیایا تھال زمرد سُچا
اس دے وچہ کھلار نبی نوں جبرائیل نہلایا
اوہ دستار بہشتاں وچوں اوس دہاڑے آئی
چہل ہزار فرشتہ آہا نال اس دے رکھوالا
گرد یاقوت زمرد موتی دہ ہزار جڑائے

اوندھی دھوتے بیٹھ زمیں تے بہت غمی وچہ روتا
کی فراق لگا نئن تیرے نال کچھ پینیدا اکھاندا
آکھ حقیقت میرے تائیں کھول دلے دی تاکی
مینوں درد محمدؐ سندا فضل چاہاں اک واری
میں کتی سال ہزاراں اگے سنیاں نام نبی دا
یا رب قدم نبی دا پاواں عرض ایہو نت کہندا
چہل ہزار کھلا میں جیہا رکھدا امید حضوری
قادر کرم ہوسی اس تائیں قادر جس نوں چاہیے
جس پر رحمت ربدی ہووے آس پہنچاوے میری
قادر کرم ادسے تے ہویا جبرائیل لیجاوے
ہار سنگار براق زیادہ حوروں نور سرشتہ
پہنا وحی براق لے اُٹھی پلکے نال شتابی
ایہہ مذکور نبی سرور دا وچہ حدیث صحیح سی
میں ماہ مہینے رجب اندر گھر سُتا امہانی
جبرائیل میرے سر اُتے آن کیتا نہ پھیرا
کہیا اوس سلام ربیدا ہنوں آن جنابوں
چل حضور سدیندے تینوں کھلے فضل نہالی
جیہڑی ہوگ بزرگی تینوں حرمت اج مقررہ
اگے پھیر روایت والا ہور بیان لیایا!
حضرت وحی بہشتوں آندا حوض کوثر دا پانی
گیا درختاں فلکاں تائیں شعاع آفتابوں اچا
سر دستار سروپا نوری حرمت نال پہنایا
اگے حضرت آدم نالوں خالق سی بنوائی
خط چہار لگے چوگٹھے اسم محمد والا
چاروں طرف تھاں بہشتی نور دلو سوائے

پیریں ساز یاقوتی جوڑا پاک محمد پایا!
چہل ہزار زمرد سچا چابک اتے جڑیا
تا حجرے تھیں باہر آئے نالے حضرت دحیا
جاوڑے وچہ مسجد مکے زمزم چا اسقاوا!
حضرت صاحب نماز گذاری حجرے وچہ کھلونا
تا پھڑ دست مبارک وحی نے آندا باہر نبی سی
عزرائیل تے اسرافیل تے میکائیل وحی سی
خواہش پاک نبی سرور دی کرن زیارت آئے
سب تسبیح کھلوتے پڑھدے کہن سلام محمدؐ
تدوں براق محمدؐ ڈٹھا وچہ کھلوتا ملکان
آدم وانگوں منہ سی اس دا گائیں وانگوں کن
گردن شتر خچر دا سینہ گائیں وانگوں سنب
ابلق رنگ نورانی طرفہ ہے سی سد الطی
پاسیں نظر جناور آون جان پر کرن کشادہ
جاں اوہ جسّے نال لپیٹے پھر نہ جاتے پایا
سنب زمرد دھون یاقوتی کلیاں دم پر رویا
نورو نور دسے تن سارا کلمہ وچہ پیشانی
صورت طرفہ جہت اجیہی پلیا وچہ بہشتاں
شرابا طہورا پیون والا حوض کوثر دا پانی!
آپ مصور صورت اسدی نقش کیتی اوہ نوروں
کاٹھی زین فراق پوری سی ساخت تنگ رکاباں
موتی دند دہاں بندے دا سم ہوا سنہری
جتھے حد نظر دی پہنچے رکھے قدم اتھائیں
قدمیں رکھے طبق زمیں دا واگ رکھے اسماناں
آتش وانگوں تیزی اسدی پانی وانگ صفائی

یا پھر جبرائیل وحی نے چابک ہتھ پھڑایا
زہرہ نالوں چمکن موتی دست مبارک پھڑیا
رات اندھیری خبر کسے نہ خلقت ستی پیا
کیتا وضو دے ست پھیرے وحی پھڑیا استاوا
سینہ کھول نبیؐ دا وحی نے زمزم پانی دھوتا
کچھ جماعتاں ملک کھلوتے چاروں طرف سبھی سی
ستر ستر ہزار فرشتہ چوہاں نال صحیح سی!
پاک رسول محمد صاحب نظر انہاں ول پائے
کیتا رب خلاصہ تینوں فضل تمام محمدؐ!
جیونکر چن بیساکھ کتیں دا تیز چڑھے وچہ فلکاں!
وچہ پیشانی نور نبی دا جیوں چمکارے چن!
گھوڑا الشت صفائی بیضہ مور برابر دنب!
سرخ سفیدی داغ سینے تے اکھیں نین سیاہی
پہنچن مشرق مغرب تائیں ایڈا اقدر زیادہ
اوہ براق نبی سرور نوں وحی وکیل لیایا!
زین بہشتی حور حمائل طرفہ نور کھلوتا!
تا در یار ثناء کی آکھے کرے کلام زبانی!
جسّے وچوں خوشبو آدے جیوں حوراندیاں پشانی
خوش معطر طرفہ کھانا سنبل گھاہ ریحانی
جیونکر چن چڑھے اسمانی شکل زیادہ حوروں
تنے لگام یاقوتی آہا چمکن نوری تاباں!
قد عجائب نوری جسّہ بہت سریع السیری!
جیوں بجلی چمکار وکھاوے صفتاں یاد سنائیں
جیونکر قرعہ نجومی پائے کرے حساب زمانہ!
جیونکر وہم بندے دا کر دا الکھ کو ہاں دی دھائی

جیونکر تیر کماں نوں چلے جاندا نظر نہ آوے
زہرہ قسم سہیل ستارہ قیمت ہوندی عربی
جیوں ابریشم دہاگے موتی پشت بلندی چلدا
جیونکر اوہ آرام گذارے تیوں اوہ کرے چالاکی
جیوں خورشیدوں فجری رسماں پہنچن شام کنارے
ساون مردہ زندہ ہودن سکا گھاہ ہریالا!
اگے زین کسے نہ پایا باہجوں الیس دہاڑے
نظر قدم تے قدم منزل تے رکھے وانگوں بجلی
جس دم حرم بیت اللہ اتے کیتا کرم ستاری
میکائیل لگاموں پھڑیا جبرائیل رکابوں
بھیجیا ایہہ براق الٰہی حضرت ہیں لے آیا
چل محمدؐ درگاہ باری یاداں ہوئی آج اوتھے
تنبو مار آسماناں آتے حضرت چل بلندی
سکدا عرش دورا ڈا لوروں اوہ بھی کرے نزدیکی
تاول نظر براقے کیتی حضرت نبی قدیمی
دل وچہ فکر دلیلاں کرکے آکھ براق جتایاے
تاں پھر جبرائیل نبیؐ نوں جذبے نال بولایا
کیوں تدھ دیر لگائی نبیا جھبدے کرو تیاری
کہے محمد جبرائیلا مطلب کھول ضروری
ایہہ براق عنایت کیتا مینوں آپ الٰہی
جس دن روز قیامت ہوسی پیندا مشکل بھارد
تریہہ ہزار ورہے داراہا اوکھا پل صراطی!
الیس اندیشے اندر مینوں اُسّر کجھ نہ آوے
بھی فرمان ربے دا آیا پاک محمد تائیں
جیوں اج ہوہے تیرے اُتے ہیں براق پہنچایا

قسم ہوا پرندہ آہا منزل پل وچہ جاوے!
رنگ چڑھے بلغاراس تائیں اسدے نور تجربی
جا کھلوتا جاہگ اچی تے نظر نہ آوے ہلدا۔
صاف چلے خورشیدے جیہا اوہ اصیل براقی
ایسے وچہ براقے منزل کروا سیر پلکارے
پاک نبی دے یاروں ہویا ایڈ کرامت والا
تس دن سرور عالم تائیں بھیجیا رب ستارا
قادر یار کرو نم صفتاں ٹور حقیقت اصلی!
بھیجیا ہتھ براق وحی دے کیتی نبی اسواری
کہن محمد کر اسواری ہویا حکم جنابوں
جیہڑا اڈ چڑھے آسمانے باہجوں پچھ پچھایا
کل مقرب رب دے ویکھن نیرا راہ کھلوتے
عرش منور کھلا اوڈیکے زیارت تیری سندی
قدم تیرے تھیں روشن ہویا نور دل عرش رفیقی
نیویں گوش کھلوتا ڈٹھا عاجز وچہ تنیمی
کیا جاناں جے چڑھے محمد اوپر ہیں بیچارے
ایہہ سن رات پچھان نبیا وقت کھڑا ہے آیا
بیرر کا بے رکھ شتابی رب ول کرو تیاری
ہین ہیں گھر تھیں باہر آیا خلعت پاکے نوری
کئی جماعتاں ملک کھلوتے نال میرے ہمراہی
پنجاہ ہزار ورہے وارا ہا امت ہے متنا رو
دوزخ اپر کھچیا ہویا کون لنگھا دے ساتھی
عذر نہیں درگاہ ربے دی جو اس اگے بھاوے
نہ اندیشہ کر نبیا ذرہ وہم نہ پائیں
ایسے وچہ قیامت تائیں فضل کراں گا چاہیا

ہر ہر قبر اُتے کھلو اساں کئی براق چنگیرے
ناں کر فکر دلیل نبیا دل وچہ پکڑ دلیری
ہویا خوشی تیار محمد سن فرمان ربانا
ہون لگا اسوار محمد چھوڑ یوئی آ سر گا
جبرائیل آوازہ کیتا سُن اے براق نابینے
چیتیاں نا منظور بے ادبا نچن کارن ہوندوال
ایہہ دوست خاص حبیبؐ خدا دا پاک محمد جانی
جسدے در د بہشتیں توں سیں روندا روز ہمیشہ
تاں سن عرض براق گزاری توں سن وچی وکیلا
پھر کیتی آواز نبی نوں اوس براق نمانے
اگے حضرت آدم نالوں کہند اساں ہیں رب نوں
کرم کیتا رب آس پہنچائی حضرت آن بلایوں
کرا قرار قیامت والا تاں دل راضی میرا
دسّن گے رنگ چنگے مینھوں زہرہ ماہ سہیلے
رہسی میرا قدر نہ کوئی کول کھلون نہ دلسی
تاں پھر کوئی دلیل نبی نوں دلدے اندر آئی
آہ براق قیامت نبیں نے کہیا نبی چڑھاں گا
سن فرمان براق نبی دا چُستی دے وچہ آیا
گھیرا پا اس وقت جماعتاں ملک کھلے دولی
ہر ہر دے ہتھ شمع نورانی آ کھلوتے پھڑ کے
ستے زمیناں روشن ہوئیاں لاٹ گئی اسمانی
تاں اسوقت رسول اللہ دا کرن لگا اسواری
دامن جھاڑ وداع گلے تھیں پیر رکابے پایا
دست مبارک واگ لیونے ہتھ دوجے تازیانہ
کینے گوشش براق ترکھے ہویا تیز سوایا

چلو جنت داخل کرساں عالی ہمت تیرے
وچہ بہشتاں داخل کرساں آخر امت تیری
کر کے وداع مکے دیاں جائیں حرم حرام ٹکانا
تندی کیتی گھوڑے اوتھے نچن ٹپن لگا
کون کیتا ندھ صحیح اجہیا ماریں پوڑ زمینے
جے صاحب دل عزت آوے بھی مت بٹھاوندوں
اول آخر، ظاہر، باطن نبیاں دا سلطانی
ہین رحمت حلے جھلیں ناہیں اجے بھی کراندیشہ
نہ کر سختی خوشی میں ہویا حضرت جبرائیلا
حضرت کرم کریں میں اتے صدقہ نام ربانے
جسدن دا میں پیدا ہویا سکدا ایسے شب نوں
عرض منیں اک نام خدا دے خالق توں وڈیایوں
کئی براق آدن گے اگوں اک توں اک چنگیرا
جے ندھ ندول رکاب کیندی قدم دھنا سویلے
ایہہ براق نبی سرور نوں عرض کھلو کے کہسی
سُن کے خوف قیامت والا اکھیں تھیں پائی
وچہ ہزاراں سد خلاصہ تیری واگ پھڑاں گا
حاضر آن کھلونا اگے شکم زمیں تے لایا!
کئی ہزاراں سجے کھبے جانوں نال تسلی!
چانن تیز آفتابوں لگا وانگوں وقت فجر دے
ستیں طبقیں چانن لگا صدقہ شمع نورانی
قادر بخشا والی ساڈا چلیا درگاہ باری
پڑھ بسم اللہ پکڑ ہنے نوں سرور آسن لایا
سنبھل بیٹھا کاٹھی اتے پاک نبی مردانہ
چاہے قدم آسمانے رکھے اذن اوسے دا آیا

راہ پدھانوں بہت تسانوں ملسن آن میدانوں
چلو مسجد اقصیٰ اندر کیتی دحی تسلا!
تاں پھر اسرافیل فرشتہ عرضی آن کھلویا
جسدن دائیں پیدا ہویا کار اللہ دی چائی
میں اک رور اللہ دے ڈرتے بہت ہویا لاچاری
منگی ایہارات حضوروں بخشے رب تدا ہیں
سن ایہ عرض محمد اسدی بشارت کہے اس تائیں
لنگھے حد زمین مکے دی ڈٹھا اک اشارہ
اے محمد نہ کر جلدی چلو سنج صباحیں
حضرت وہم خیال نہ کوئی راہ چلے چل جاندے
اوتھوں ونج اگاہاں ہوئے ڈٹھی ہور زنانی
دست رکاب نبیؐ دا پھڑکے آن سلام بولاندی
حضرت تیز براق چلایا اوہ بھی رہی پچھاں نوں
جبرائیل نبی نوں کہیا اوہ یہود و نصاریٰ
جے توں نظر انہاں دل کردوں امت توم ایہوی
شکر کہے الحمد محمد یارب پاکی تینوں
اگے پتھر سنگیں آہا تاں اس اتے آئے
دس حقیقت جبرائیلا حضرت وحی سنائے
اوتھوں پھیر اگاہاں ٹریا ہور ملے ترے بندے
پھیر کہیو نے جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں
دولت پیر تے طالع کھلے عاقبت دلیس جوانی
اوتھوں ونج اگاہاں گذرے کھڑک آیا اک جاوں
پھر پیغمبر نبی اللہ دے دست اونہاں دل کیتا
اوتھوں لنگھ اگاہاں گزرے ہور ملے مردانے
پاک محمد لے اونہاں تھیں پینا راضی ہوکے

نال کسیدے نظر نہ کرنی نہ کوئی حرف زبانوں
دست رکاب نبی دا پھڑکے کہے چلو ول اللہ
نام اللہ دے سنیں محمد بہتا عاجز ہویا
میں فرمانبرداری تیری رب تھیں منگی آہی
حکم ہویا کی منگدے میتھوں کہیا رب جباری
تیرا نبی غلامی دعوے منگیا اقصیٰ تائیں!
جائی واگ وداع ہو چلے پے قبلے دی راہیں
سبھی طرفوں شخص کسے نے کیتا آن بلارا
راہ چلا کی واجب ناہیں دوروں کھلا بولائیں
پھیر آواز کھبے تھیں آیا ذرہ وہم نہ پاندے
حسن لباس حساب نہ کوئی کی کجھ کہاں زبانی
کہے محمد اک پل ٹھہر عرض کرے درماندی
پھیر کہیو نے جبرائیلا دس بیان اسانوں
عورت صورت حسن بنائی جان لیواک واری
حرص یہود نصاریٰ ترسا مشرک گبر مجوسی!
آپ رکھیں ڈھک عیباں کولوں عاجز بندے میتوں
پانی ویکھ سوراخوں وہندا پھر نبی فرماوے
ایہہ زبان دھان پچھانوں جو گل کیتی جاوے
پیر جوان دسے اک کھلا کون جواب پسندے
جبرائیل حقیقت ویندا پاک محمد تائیں
عیب پردہ تساڈا آہا ایہو حکم ربانی
لیکے شیر شراب دو بندے آن ملے اس راہوں
لیکے شیر اس بندے کولوں بہت خوشی کر پیتا
آب عسل دے جام نبی نوں اونہاں آگذرانے
پھیر کہیو نے جبرائیلا دس بیان کھلوکے

تحفے بہت بہشتوں آئے امت ہوگ صفائی جبرائیل نبی نوں کہیا تینوں فضل الٰہی!
تاں پھر اوتھے ٹبہ آیا اوتھے کرن ادنا لا پڑھی نماز رواں نہ ہوتے نہ لگا پلکارا!
تیز براق چلایا حضرت طور سینا وچہ گیا! جتھے حضرت عیسیٰ ہوراں جنم کہندے سن لیا
پڑھی نماز چلتر ڈٹھا بندہ عمر وڈیری لکڑیاں دا بھار بدھو سو چاتے پنڈو ڈیری
جاں اوہ چکے چک نہ سکے بہنی ہور لیاوے پھیر چکے تے ہل نہ سکے ہور بہنی پھر یاوے
کہے محمد جبرائیلا اس دا حال سنائیں جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
ایہہ دنیا تے دولت والے حرصوں جوڑن مایا بھکے مردے خرچ نہ کردے ہور تکن وچہ پایا!
اگے ہور بزرگ ڈٹھو نے کھوہ وچہ رہاوے لوکا جاں اوہ کھچے باہر آوے دسے خالی سوکا
کہے محمد جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
ایہہ ہے قسم ریا نیا بھر یوں خالی رہندا جیکو مرد وکھا کینوں نام اللہ دا لیندا
ظاہر کرے بھلیائی نیکی خفیہ کم شیطانی روز قیامت خالی رہناں بندے ایس نشانی

باب در بیان رسیدن پیغمبر خدا صلی اللہ علیہ وسلم در بیت المقدس

تا بیت المقدس اقصیٰ تائیں حضرت جا سدھائے کئی ہزاراں گوں اسماناں ملن فرشتے آئے
اقصیٰ اندر جا محمد ڈٹھے باغ بہاراں باغ چوفیرے اقصیٰ اندر حلے مشک بہاراں
انب انار ٹنک لسوڑے انبلتاس ہزاراں لاچی لونگ تے جیفل چینی کھڑیاں سن گلزاراں
کھٹے مٹھے گلگل آڑو نبنوسن رس داری جامن تے شہتوت بیدانہ کیلا ہور کناری
کشمش گری بادام منقہ پستہ مغز چھوہارے سے اخروٹ کھجوراں خرمے دیون خوشی جھولارے
رکھ سپاری ساونگیاں دی املی مرچ ترنجاں ویکھ چمن دل تازہ ہووے دور ہودن دکھ رنجاں
اوتھے حضرت وحی کہیو نے اتر کھلے بڑا قول آہنی چوطرف کھلوتے روشن نور دل پاکوں
طرفہ قسم لباس انہاں دا کپڑا ذات حریری السلام علیکم کہندے بول زبانوں شیریں
کہے محمد جبرائیلا کون بزرگ ایہا ئی واقف کریں انہاں تھیں مینوں اگے معلم ناہیں
حضرت وحی نبی نوں کہیا ایہہ بھرا تساڈے دل وچہ خواہش نماز پڑھن دی آئے پاس تساڈے
تندول امامت اقصیٰ اندر پاک محمد کیتی سنگ پیغمبر نگر کھلوتے کچھ صفاں کرینتی
پڑھی نماز تے فارغ ہوئے کرن لگے گفتاراں بہت اللہ دیاں فضلاں کولوں کھلے بیان ہزاراں

کہندے صفت خداوند تائیں توہیں بار خدایا
اول ابراہیم اللہ دا ہویا صفت ثنا ئی!
امت دا سلطان کیتوسو شان بلند ودہایا
پھر اللہ دا حضرت موسیٰ ہویا صفت ثنائی!
ست کلام ہیں نال اللہ دے کیتے باجھ وسیلے
پھر مینوں رب عاصا دتا ایڈ کرامت والا
جے میں طلب کھانیدی ہوندی بن دار کھ چمن دا
جے میں طلب پانی دی ہندی مار زمین کڈھ دیواں
جے ہیں راہ پیادہ منزل ہوواں تھک بیماری
جے میں سختی دھپ ستادے لگے رت چوماسہ
جیکر چڑھے مدعی میرے تے لشکر لے ہزاراں
ستر عجوبے ایس طرح دے آہے عاصے تائیں
مار فرعون خراب کرایا خالق ہتھیں میری
پھر حضرت داؤد اللہ دا ہویا صفت ثنائی
لوہا موم کرایا میں تھیں ایڈا کرم کیتوسو!
مار جالوت ہلاک کرایا خالق ہتھیں میری
پھر سلیمان پیغمبر رب دا ہویا صفت ثنائی
دیو جن پریاں ہور بلائیں رہن میرے ادہ قیدی
جانوراں دی بولی سمجھاں عقل اجیہا ہیسی
پھر روح اللہ حضرت عیسیٰ ہویا صفت ثنائی
آدم دانگوں پیدا ہویا ایڈا افضل کیتا سی
توراۃ زبور انجیل صحیفے پڑھ دنیا تے آیا
دو قسماں ہیں مرغ بنائے جان خداوند پائی

جو جو فضل کسے تے کھلے سب نے آکھ سنایا
مینوں رب خلیل بنایا ایڈ دتی چنگیائی!
نمرودے دی آتش وچوں بینوں رب بچایا
مینوں رب کلیم بنایا ایڈ وتی چنگیائی!
ایڈ محبت ہیں تے آہی خبر نہ وحی دکیلے
ستر خصلتاں جس وچہ آہیاں کرم کیتا رب تعالیٰ
میوے لگن نال ہزاراں کھاداں جو دل منگدا
چشمے نہراں جاری ہوون جو دل چاہندا پیواں
گھوڑا بن کے آن کھلودے پھیر کراں اسواری
بدل بن کے سایہ کردا عجب اجیہا عاصا
غرق ہودے ڈر عاصے کولوں دہشت وانگوں مارال
دشمن زیر کرے ہیں اگے کی کچھ کراں ثنائیں!
پھر توراۃ تے بخشی رحمت دتی ایڈ چنگیری
کرم کیتا رب میرے اتے ایڈ دتی چنگیائی
علم زبور صحیفے والا مینوں بھیج دتوسو!
بہت پسند کیتی رب خالق ذکر عبادت میری
کرم کیتا رب میرے اتے ایڈ دتی چنگیائی!
کھول دساں کی فضل ربیدا بخشش ہوئی ایڈی
خلقاں دا بادشاہ ہیں آہا صفت پیغمبر کیسی
کرم کیتا رب میرے اتے ایڈ وتی چنگیائی
شکم مادر ہیں عالم ہویا علم خدا دتا سی!
مردیاں تائیں کراں ہیں گلاں ایہہ طریقہ پایا
چام چڑی چمگدڑ بارو بھل گیا اک جائی

با جھوں باپ کیتوسو مینوں صدقے ایس رحمانوں
رب زندہ آسمانی کھڑیا مینوں ایس جہانوں

پھیر محمدؐ صاحب ہو یا رب دا صفت ثنائی
اوّل میرا نور الٰہی خاکوں آپ بنایا
اوّل آخر کیتا مینوں ہے سردار پیارا
علم قرآن توحید الٰہی مینوں آپ پہنچایا
توریت زبورانجیل صحیفے چھپ گئے اس آئے
اقضی کل زمین کینو سوگھاہ زراعت پانی
پھیر مینوں رب خبر گھلیندا وچہ خلقاندیاں درساں
پھیر کہیا رب روز قیامت تینوں دیاں شفاعت
سن کے صفت نبی سرور دی سبھ تصدّق ہوئے
تا پھیر حضرت وحی نبی دا دست مبارک پھڑیا
لے کے حضرت وحی نبی نوں پہونتا اندر صحرا
پوڑی اس مکان نبی نوں جبرائیل وکھائی
ڈنڈے چمکن قسم سُنہری قدرت ویکھ الٰہا
کر بسم اللہ پاک محمد تیز براق چلایا
کئی کروڑاں ملک کھلو تے اس پوڑی دی باہی
صاف سواری چال نبی دی جیوں آفتابی ٹوراں
دیکھن ملک لتھے آسمانوں نور محمد سندا
تاں اک جاگہ پاک محمد وچہ معراجے ڈٹھا
چوداں طبق تلی تے دھر کے راہ وچہ بیٹھا ہویا
تُرکے اوتھوں ہک دریا وچہ وردے نبی الٰہی
ہیٹھ ہوا تے اُتے پانی علماں والے لکھدے
اے پیغمبر خاطر تیری ملی بیٹھا راہا!
اس تھیں لنگھ اگاہاں گذرے تختہ اک ہوائی

کرم کیتا رب میرے اتے ایڈ دتی چنگیائی
پھر اس خواہش اپنی سینی وچہ جہاں پھرایا
اول قبر کھلے گی میری روز قیامت والا
جو کجھ ہویا جو کجھ ہوسی وچہ اس دے فرمایا
آہے جو منکور انہاندے سب قرآن چھپائے
نال تیمم روا نمازاں ہر جاگہہ گذرانی!
نہ کوئی ہویا اوّل میں تھیں نہ کوئی آخر رساں
کریں سفارش کل خلقاندی بخشاں گا اس ساعت
قادر قدرت دیکھ ربیدی حضرت اٹھ کھلوئے
دامن جھاڑ وداع کر اقضی پھیر براقے چڑھیا
اوہ بھی ہے مکان زمین تے مشکل راہ تے بکھڑا
باہی اک زمرّد اس دی ہک یاقوتی آہی!
پنجاہ پنجاہ ہزار درہے داک دو جیدارا یا
جائی داگ رکاب اشارت کر چابک داسایا
کرن اشارت ایہو محمد ہک دوجے دے تائیں
ہون صلوٰۃ سلاماں اگوں کئی لکھ کروڑاں
ملک الموت آیا چھڈ اسدن جان قبض داوہندا
اک فرشتہ پوڑی اُتے رستہ ملّی بیٹھا
آکھ سلام نبی سرور نوں عرضی ہو کھلویا
دو سو سالاں ڈوہنگا پانی کالا رنگ سیاہی
سورج چن ستارے جیتی دنیا اتے دسدے
اگے خلقت آدم دے تھیں چوی ہزار وراہا
عقل فکر اسباب نہ آوے اس دا وچہ دانائی

اس تھیں لنگھ اگاہاں گذرے فرش فلک دا آیا
جا وحی دروازے اُتے حضرت نوں پہنچایا

باب دربیان دیدن حضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم آسمان اول را

اللہ باب آسان کریں توں جو آسمان اول دے
جو کجھ پاک محمد ڈٹھا اندر راہ فضل دے

پاک نبی نوں نظری آئے اول نور ستارے
سنگل پا لٹکائے ہوئے دانگ قندیلاں سارے

پھیر محمد ڈٹھا اگے طرفہ ور قلبوتی
مرواریدی کفر جڑا او ہور تمام یاقوتی!

اوتھے سی دربان فرشتہ اسماعیل کہاوے
کئی ہزاراں ملک جو اسدی تابع رب کراوے

دستک دتی حضرت وحی لیکے نام ملک دا!
جلدی کھول بوہا دربانا ہادی راہ خلق دا

اوہ دربان فرشتہ اگوں کرے بلند آوازہ
کون ملک والا ہیا چاہے رات ادھی دروازہ

حضرت وحی کہیا مڑ اسنوں سن دربان داناوا
میرے نال محمد سرور بوہا کھول بھراوا

سن کے نام محمد سرور ہویا ملک سوایا
پڑھ بسم اللہ کنجی پکڑی دوڑ بوہے دل آیا!

آکھ سلام نبی سرور نوں دست قدم دل دھریا
قفل اتار زیارت کیتی شکر زبانی پڑھیا

پڑھ بسم اللہ پاک محمد اندر قدم ٹکایا
خوشی ہوئی آسمان اول تے سرور عالم آیا

اول ڈٹھے ملک محمد وچہ قیام کھلوتے
طرفہ قسم لباس اونہاندے چیوں رنگ سبزی طوطے

ایہہ عبادت پاک نبی نوں لگی بہت پیاری
پھیر کہیو نے جبرائیلا دس حقیقت ساری

جسدن دے رب پیدا کیتے منگن کھلے دعائیں
ایسے وہم کھلوتے رہن روز قیامت تائیں

کہے محمد جبرائیلا دقت جواب دبارے
کتنے ہوسن دس اسانوں وچہ حساب شمارے

جبرائیل نبی نوں آکھے کی کجھ دساں تینوں
ایہہ لشکر بے انداز نبیا خبر نہیں کجھ مینوں

کہے محمد جبرائیلا ایہہ عبادت چنگی
میں بھی عرضی ہوواں رب تے جے رب دیوے منگی

پھیر فرمان ربے دا آیا پاک محمد تائیں
وچہ نماز قیام کھلونا امت نوں فرمائیں

ایہہ فرمان ہویا اس ویلے سمجھ لوو کر یارو
وچہ نماز تسلی سینے نال یقین گذارو

پھیر محمد ٹریا اوتھوں پاک رسول خدا دا
اگے ڈٹھا ذکر کریندا حضرت آدم دادا

سُبْحٰنَ الْجَلِیْلِ الْاَجَلِّ سُبْحٰنَ الْوَاسِعِ الْغَنِیِّ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ
الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ وَبِحَمْدِهٖ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ ط

جس تن دنیا تے زندہ آہا اوسے قدر وجودے
چونکی ہینٹھ جڑاؤ آہی بیٹھے ہو آسودے

زر لباس بدن دا پردہ سر دستار نورانی
اوپر تخت تجمل والے بیٹھا شاہ جہانی

ایہہ دنیا تے رحم نہ کردے دل فقیراں آہے
ایہہ طریقہ ویکھ محمدؐ پھیر اگاں ول گیا!
ہر اک اگے دو دو کھانے سرور پاک کہیا سی
توبہ تائب ہوؤ یار حال برابد کاراں!!
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہیں!
ایہہ دنیا تے زانی آہے ہار دتی نے کرماں
تاں مردار پیوّ نے کھانا دانجے رب حلالوں
ایہہ طریقہ ویکھ محمدؐ پھیر اگاں ول گیا
آتش قسم لباس اونہاندے دوزخ لنب دوالے
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہیں
ایہہ دنیا تے راہ نہ دسن ٹھٹھا کردے راہیاں
ایہہ طریقہ دیکھ محمد پھیر اگاں ول گیا!
سر تے بھار کھلوتے ہوئے لدے وانگ حماراں
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہیں
ایہہ دنیا تے کھاندے آہے ہردم مال بیگانہ
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیر اگاں ول گیا!
سخت عذاب انہاں نوں ہوندا روندے وچہ میداناں
اگوں کٹن پچھوں ہوون پھیر درست اوہ سارے
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہیں
ایہہ دنیا تے بہندے آہے آگے بادشاہاں جی
جانکے عدل بے عدل کرنیدے مارن جھوٹھ زبانی
ایہہ طریقہ ویکھ محمدؐ پھیر اگاں ول گیا
جسم وڈھن ملک انہاں دا پاون منہ انہاندے
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہیں!
ایہہ دنیا تے گلہ کرنیدے گھر وچہ بہہ کسے دا

جنہوں منع زکوٰتوں کردے جیکوئی دینی چاہے
چھیویں قوم اگوں ہک آئی دیکھ تعجب رہیا
اک پاسے مرداری گوشت اک ول نعمت ہیسی
نعمت دیلول کنڈ کرینده خوشی کھادن مردارال
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمد تائیں
اپنے چھوڑ قبیلے تکن ول بیگانیاں حرماں
خبرے کی کجھ ہوسی بھلکے سختی ایس اعمالوں
ستویں قوم اگوں ہک آئی ویکھ تعجب رہیا
توبہ کرو عذاب اجیہا ناں رب کسے وکھالے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
ایہہ بدخوئیاں پیش انہاندے اج حضور دل آئیاں
اٹھویں قوم اگوں ہک آئی ویکھ تعجب رہیا
طاقت قدم نہ چلن ہرگز دکھ دتو نے بھاراں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
جوکوئی گھر وچہ رکھدا آہا بھندے سبہ اماناں
ناویں قوم اگوں ہک آئی ویکھ تعجب رہیا
آتش قینچی پکڑ فرشتے کٹن لیاں زباناں
اوہا قینچی لیکے کٹن تاں پھر ملک دوبارے
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمد تائیں
دوزخ دا در بھرن ہمیشہ کردے ہال جی ہال جی
سچ درست پکارن اگوں ایہہ پلید شیطانی
دسویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
آتے نظر نبی سرور نوں گوشت اپنا کھاندے
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمد تائیں!
یارھویں قوم اگوں اک آئی دیکھ تعجب رہیا

کالا منہ تے ککیاں اکھیں گز گز ہو مٹھ انہاندے
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہیں
چلو حضرت نظر نہ پائی ایہہ پلید شرابی
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیر اگاں ول گیا
سیجے پیٹ انہاندے آہے جیوں مقدار بھڑولے
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہیں
ایہہ شرمندے دنیا اتے جھوٹی دیہن گواہی
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیر اگاں ول گیا!
صورت خوک اونہاندی آہی کچھی جیبھ کٹاری
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہیں
ایہہ شرمندے دنیا اتے کرن بیاج بیوپاری
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیر اگاں ول گیا!
سخت عذاب اونہانوں ایڈا اگ تو بھر بھر روندے
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہیں
انہاں کیتے خون ناحقے چور بنے ایہہ اسدے
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیرا اگاں ول گیا
کالا منہ تے کیریاں اکھیں آتش دے پشوازے
پھیر محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہیں
ایہہ دنیا اتے عورتاں آہیاں خصم انہاں تھیں ڈردے
ہور ڈٹھی اک والاں پرنے عورت ٹنگی ہوئی!
ایہہ دنیا تے جاں سر دھوندی شوق کریندی ندا
ہور ڈٹھی اک پستاں پرنے عورت ٹنگی ہوئی
ایہہ خصم دے بن آکھے پاروں ہوراں دُدھ پلائے
حضرت پچھے دسیں وحیا حالت عورت والی
ہور ڈٹھی اک عورت اوتھے شک نہ آنو ذرہ

ریشم پاک لہو بدبوئی منہ پرنالے چاندے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
سن کے نام شرابیاں والا ٹریا نبی شتابی
بارھویں قوم اگوں ہک آئی ویکھ تعجب رہیا
دھوناں اتے طوق پیونے ذرا نہ جاون ہولے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
ایہہ بدصورت عیباں کارن پیش انہاندے آئی
تیرھویں قوم اگوں ہک آئی ویکھ تعجب رہیا
دم دم سخت عذاب اونہاں نوں کردے گرز آرنی
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں!
وڈھی رشوت کھاں ہمیشہ نہ رب تھیندا راضی
چودھویں قوم اگوں ہک آئی ویکھ تعجب رہیا
آتش گرزاں پکڑ فرشتے روز انہانوں کوہندے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
تاہیں روز قیامت تائیں ایویں رہن کسدے
پندرھویں قوم اگوں ہک آئی ویکھ تعجب رہیا
گرزاں وسن کو کن اگوں خوکاں وانگ آوازے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
کہیا انہاں دامنن تائیں کردیاں بہت آوازے
پھیر کہیو نے جبرائیلا کیوں وچہ عذاباں ڈھوئی
دال وکھائے مرد پرائے ایہہ ہن بدلہ ملدا
پھیر کہیو نے جبرائیلا کیوں وچہ عذاباں ڈھوئی
پال بیگانے جماں دلوے رب سچے نہ بھاوے
سخت زبانی خصم رنجانی تا سڑدی ہو نہہ کالی
دوونویں ہتھ گلے وچہ بدھے آتش نال مقررہ

کہے محمد جبرائیلا اس دا عیب سنائیں
ایہہ دنیا تے عورت آہی اول عمر جوانی!
تسدا ن حسن اوہدے تے آہا جاں خاوند ہتھ دھردا
ہور ڈٹھی اک عورت اگے آتش دے گل جامے
کہے محمد جبرائیلا اس دا حال سنائیں
خاوند نال ہمیشہ جانوں ایہہ اجوڑ کریندی
ایہہ عذاب معاف نہ کیتے اجر ہلے درگاہوں
ہور ڈٹھی اک عورت اوتھے آتش دیوچہ جلدی
کہے محمد جبرائیلا اس دا عیب سنائیں
خاوند دے فرمانے باجھوں باہر گھر تھیں دتے
ہور ڈٹھی ہک عورت اوتھے توں حضرت فرماندے
کہے محمد جبرائیلا اس دا عیب سنائیں
ایہہ دنیا تے جم شکم تھیں دھیاں پت کھڈاوے
جاں ایہہ عورت جنی ہووے پانی گھن نہ پاوے
ایہہ طریقہ دیکھ محمد پھیر اگاں ول گیا!
وچہ ہوا دے ٹنگے ہوئے مجرم کئی ہزاراں
آہرن وانگوں گرزاں وسن نالے حد نہ کائی
جے اک شاخ پہاڑاں اتے ڈگ پوے اکواری
اوہناں اتے وسن پیاں کوہندے وانگ ودناں
اتے وسن کہے وحی نوں اس دا حال سنائیں
چلو حضرت نظر نہ پاؤ ایہہ منافق بندے
ایہہ طریقہ دیکھ محمد پھیر اگاں ول گیا!
سبھے اندر قیدی ہوئے سنگل آتش والے
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون ایہے گناہیں
مادر پدر بیزار انہاں تھیں کہیا نہ من دے آہے

جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں!
جانجاں خاوند طلب کریندا کردی نافرمانی!
ہتھا ٹھاتے ایہہ بھج جائے صاحب غیرت کردا
سارا بدن ہویا گل اسدا نپ کے وانگ ترامے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
نال پرایاں مرداں سی ایہہ ہسدی خوشی کریندی
قادر بخشا لوک نہ ڈردے خوف خطرے راہوں
نال زبانے ٹنگی ہوئی دکھ ہمیشہ جردی
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
نال پرایاں گلاں کردی نال رب سنگل گھتے
دوزخ وچوں تتا پانی مک اوہناں سر پاندے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں!!
بول کرن تے سنگے ناہیں ایہہ گل رب بھاوے
وچہ پلیدی رہے ہمیشہ ایہہ ہن بدلہ پاوے
سولھویں قوم اگوں ہک آئی دیکھ تعجب رہیا
نسبت خوکاں نال تنہاندے نال پونڈیاں ڈاراں
شاخ ہزار تنہاں وچہ آہی آتش وانگ سوائی
وانگ سکے گل جادن پنجر گھڑی نہ لگے ساری
توبہ تائب ہووو یارو منگو فضل ربا ناں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
ایسے حال قیامت تائیں رہن ایہہ شرمندے
ستارہویں قوم اگوں ہک آئی دیکھ تعجب رہیا
لوہے والیاں گرزاں وسن زرد جسے منہ کالے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
ایہہ تقصیری ساریاں ناواں نہ رب بخشیا چاہیے

ایہہ طریقہ دیکھ محمد پھر اگاں ول گیا!
سینے پر نے ڈگے ہوئے گل وچہ طوق طوفانی
دیکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہیں
ایہہ دنیا تے گاون والے راگ جنہاں دل لایا
حضرت سن متحیر ہوتے اگاں دھیان کیتونے
پھیر محمد نبی اللہ دا ٹریا ونج اگاہاں!
ادھا سینہ آتش اس دا ادھا کر پانی!
کہے محمد جبرائیلا اس دا نام سنائیں
ایہہ ہے رعد فرشتہ حضرت بھارے طالعاں والا
جتھے حکم ربے دا ہووے اوتھے جاوساندا
اگے ہو، السلام علیکم کہے محمد رب دا
پھیر محمد رخصت ہوکے پے قبلے دی راہیں
صفت حساب نہ آوے اسدی ہرگز وچہ شماراں
کہے محمد جبرائیلا اس دا حال سنائیں
بحر حیات ہے نام نبیا ایہہ دریا کہیندا
کر بسم اللہ پاک محمد تیز براق چلایا

اٹھارہویں قوم اگوں ہک آئی دیکھ تعجب رہیا
آہنی گرزاں دسن پیاں نہ دم زندہ فانی
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
ایہہ تقصیر انہاں دے ذمے وحی تدول فرمایا
ہک سفید مثال کلکڑدی اگے نظر پیونے!
اگے ہور فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
ایسی ایہہ عجائب صورت نظر نبی نوں آئی
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
بدل تخت ایسے دی کیتے آپ اللہ حق تعالیٰ
توپاں وانگ آواز کرے جاں سہج سبھا بلاندا
رعد دو نویں ہتھ دھرے پیشانی دیکھ رسول خدا
پھیر لگے دریا ڈھونے جا کھلے اس جائیں
شیر برابر چٹا پانی موجاں مثل پہاڑاں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
جس نے پانی اسدا وسے اوہا ثابت تھیندا
پھیر اگوں آسمان دوجے دا فرش نورانی آیا

باب در بیان رفتن آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم بر آسمان دوم

اللہ باب آسان کریں توں دوم آسمانے سندا
چاندی قسم دہلیز سلائیاں تختے ذات سنہری
اس تے سی دربان فرشتہ اسرافیل نورانی
پھر اگے ہر اکی اگے ڈیڈھ لکھ فرشتہ!
سبھے نال حلیم زباناں کھلے عبادت کردے

جس دن رات معراجے والی گیا محمد بندہ
موتی قفل ڈھونے در دا کنڈی ذات روپہری
تابع خاص فرشتے ڈیڈھ لکھ اگے ایس نورانی
واللہ اعلم رب نوں معلم اوڑک ایہہ نوشتہ
ایہہ تسبیح کلام اونہاندی جنہنے مالک دردے

سُبۡحٰنَ اللہِ کُلَّمَا یُسَبِّحُ دَالحَمۡدُ لِلّٰہِ کُلَّمَا اَلۡحَمۡدُ اللہُ حَامِدٌ وَّلَآ اِلٰہَ اِلَّا اللہُ
کُلَّمَا ھَلَّلَ اللہُ مُھَلِّلٌ وَاللہُ اَکۡبَرُ کُلَّمَا کَبَّرَ اللہُ مُکَبِّرٌ۔

تاں پھر جبرائیل بولایا اے دربان پیارے
قفل اوتارو سرور آیا سد پیا سرکارے

اوہ بھی طلب کنندے آہے کھلے او ڈیکن راہی
کہن سبھے مرحبا نبی نوں کیتا کرم الٰہی!

قفل اتار زیارت کیتی کہن سلام محمّد
کیتا رب خلاصہ تینوں فضل تمام محمّد

کر بسم اللہ پاک محمد اندر قدم ٹکایا
خوشی ہوئی آسمان دوجے تے سرور عالم آیا

اگے ہور فرشتے ڈٹھے باجھ حساب شماراں
وچہ رکوع کھلوتے ہوئے کتی لکھ ھزاراں

اوہ بھی کرن عبادت رب دی اندر حکم الٰہی
ایہہ تسبیح کلام انہاں دی حضرت سی دل چاہی

سُبْحٰنَ الْوَاسِعِ الْوَارِثِ سُبْحٰنَ الَّذِیْ یُدْرِکُ الْاَبْصَارُ وَلَا یُدْرِکُہُ الْاَبْصَارُ سُبْحَانَ الْعَظِیْمُ الْکَرِیْمُ

اگے ہو سلام کہیو نے موہنوں ملک نہ کوئے
سر چشماں تے من لیونے اندر رہے رکوعے

پھر کہیو نے جبرائیلا ایہہ عبادت چنگی
میں بھی عرضی ہو واں رب تے جے رب ڈیوے منگی

تبھی فرمان ربے دا آیا پاک محمّد تائیں
وچہ نماز رکوع کھلوناں امت نوں فرمائیں

پھر محمد ٹریا اوتھوں ہور ملے دو بندے
ایہہ تسبیح کلام اونہاں دی کیتی شاہ پسندے

سُبْحَانَ اللّٰہِ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ سُبْحَانَ اللّٰہِ الْاَزَلِ الْاَبَدِ۔ سُبْحَانَ اللّٰہِ الْمُبْدِیُٔ الْمُعِیْدُ

پھر کہیو نے جبرائیلا اس دا نام سنائیں
حضرت عیسیٰ یحیٰی دونویں وحی کہیا شاہ تائیں

اگے ہو سلام علیکم کہیا نبی اونہاں نوں
من سلام انہاں پھر ڈٹھا چڑھیا چار دوہاں نوں

کہن لگے مرحبا نبی نوں صدقے جس راہ آیوں
اج معراج نبی نوں کیتا حرمت نال سدایوں

اج محمد تیرے اتے کھلا فضل حضوروں
عرش کیتا رب تیرا جالا خواہش تیرے نوروں

جاں رب خاص کچہری کیتی یاد رکھیں ایہہ کہنا
موافق قدر وجود دوں ہرگز حرف نہیں کجھ کہنا

آمین آکھ محمد صاحب ٹریا وچ اگاہاں
اگے ہور فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں

سر ہفتاد ہزار سی اس دا کی کجھ کراں ثنائیں
ہفتاد ہفتاد ہزاراں منہ سی ہر ہر سر دے تائیں

اگے کجھ شمار نہ آوے سن کے عقل نہ رہسی
ہفتاد ہفتاد ہزار زباناں ہر ہر سر وچہ ہیسی

دکھو دکھری رنگ زباناں ہر ہر منہ تھیں بولے
ایہ تسبیح پڑھن دن راتیں سرور مطلب کھولے

جاں رب ہوگ ستار تیرے تے ہرگز مول نہ سنگیں
امت دے بخشاون والا فضل ربے تھیں منگیں

سُبْحَانَ الْخَالِقِ الْعَظِیْمِ، سُبْحَانَ الْعَظِیْمِ الْاَعْظَمِ سُبْحَانَ اللّٰہِ وَبِحَمْدِہٖ۔

پھر کہیو نے جبرائیلا اس دا نام سنائیں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں

قاسم اس دا محمّد قسمت ونڈن والا
جیون جیوں رزق کسے دا لکھیا آپ اللہ حق تعالیٰ

کم زیادہ کرے نہ ذرہ ونڈ برات پو چاندا ۔ روزی دا وسواس نہ کوئی فرق نہ لکھے پاندا
تاں پھر جا سلام کہیو نے اوس فرشتے تائیں ۔ من سلام فرشتہ اگوں لگا کرن دعائیں
ایڈا افضل تساڈے اتے اج خدا کرے گا ۔ کل خزانے ظاہر باطن اگے کھول دھریگا
آمین آکھ محمد صاحب تیز براق چلایا ۔ پھیر آسمان تریجے سندا فرش نورانی آیا

باب در بیان دیدن آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم آسمان سوم را

اللہ باب آسان کریں توں حال سوئم آسمانے ۔ قادر عاجز کرے دعائیں پائیں یمین زبانے
جس دن رات معراجے والی پاک نبی تے آئی ۔ جبرائیل زمین نوں آوندا لے فرمان الٰہی
جاں آسمان تریجے اتے حضرت قدم ٹکایا ۔ کی کجھ صفت سناواں یارو جو کجھ نظری آیا
کلیاں وا آسمان ڈٹھو نے در دروازہ نوری ۔ موتی قفل تے روشن تاباں مشک ملے کستوری
اوتھے سی دربان فرشتہ نام بلون کہاوے ۔ تابع خاص فرشتے اسدی رہندے لکھ تراوے
پھیر اگے ہراگی اگے ترے ترے لکھ فرشتہ ۔ واللہ اعلم رب نوں معلم اوڑک ایہہ نوشتہ
سبھ عبادت وچہ کھلوتے کردے ذکر ربانی ۔ ایہہ تسبیح کلام انہاندی حضرت دے دل بھائی

سُبْحَانَ الْمُعْطِی الْوَهَّابِ سُبْحَانَ الْفَتَّاحِ الْعَظِیْمِ۔ سُبْحَانَ الْمُجِیْبِ لِمَنْ دَعَاهُ۔

نال پھر جبرائیل بولایا اے دربان حوالی ۔ قفل اتار دسرور آیا دل وچہ کرو بحالی
اوہ بھی دم دم سکدے آہے پاک محمد تاہیں ۔ آہی خبر جیہڑی اونہاں کھلے اوڈیکن راہیں
سن کے نام نبی سرور دا دوڑ بوہے ول آئے ۔ قفل اوتار رکاباں اتے سایاں متھے لائے
کردے حق دعا نبی دے یا سلطان محمد ۔ اج حضور دل ہوسی تیرا اچا شان محمد
پڑھ بسم اللہ پاک محمد اندر قدم ٹکایا ۔ خوشی ہوئی آسمان تریجے سرور عالم آیا
اگے ہور فرشتے ڈٹھے انت حسابوں باہرے ۔ سجدے اندر ڈگے ہوئے پچھ جماعتاں سارے
پھیر کہیو نے جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں ۔ کیسی نیک عبادت دتی رب انہاندے تائیں
سجدے اندر رہن کدو کے دس بیان اساں نوں ۔ جبرائیل نبی نوں کہیا کی کجھ کہاں تساں نوں
جیدن دے رب پیدا کیتے سجدے وچہ ہمیشہ ۔ ایہہ تسبیح کلام انہاندی رات دنے ایہہ پیشہ

سُبْحَانَ الْخَلَّاقِ الْعَظِیْمِ۔ سُبْحَانَ الَّذِیْنَ لَا مَفَرَّ وَلَا مَلْجَأَ اِلَّا اِلَیْهِ سُبْحَانَ الْمُعْطِی الْاَدَمِیِّ

اگے ہو سلام اونہانوں حضرت سی فرمایا ۔ سجدے تھیں سر چا جماعتاں وہم نبی ول پایا

دھر دھر ہتھ پیشانی اتے مرحبا کہن اک واری
کہے محمد جبرائیلا ایہہ عبادت چنگی!
پھر فرمان ربے دا آیا پاک محمد تائیں
پھر چلا براق محمد وِنج اگاں ول گیا
کی ترتیب آہی اس بندے وِسے نور پیشانی
سینہ بہت کشادہ پیشانی چمکے نور ستارا
سِر تے سجا تاج جڑاؤ چمکے نور مہتابوں
کہے محمد جبرائیلا اس دا نام سنائیں
ایہہ ہے مہتر یوسف نبیا مصرے دا بادشاہا
بیٹا نبی یعقوبے سندا والی ملک مصر دا

گذر گئے پھر سجدے اندر گھڑی نہ لگی ساری
میں بھی عرضی ہووان رب نے جے رب دیوے منگی
وچہ نمازاں دو جہ سجدہ امت نوں فرمائیں
مرد اگے ہک کرسی اتے بیٹھا نظری پیا
کرسی اتے بیٹھا ہویا چند جویں آسمانی
دِسے زہرہ مشتری نالوں صورت اپرا پارا
متھے وچوں جھڑن ستارے رسماں جیوں آفتابوں
جبرائیل حقیقت دنیدا پاک محمد تائیں
وچہ قرآن ہے صورت جسدی کیتی صفت اللہ
ایہہ تسبیح کلام ہمیشہ کرسی اتے پڑھدا

سُبۡحٰنَ الۡعَظِیۡمِ الۡاَعۡظَمِ، سُبۡحٰنَ الۡجَلِیۡلِ الۡاَجَلِ۔ سُبۡحٰنَ الۡفَرۡدِ الۡوِتۡرِ ط

اگے ہو السلام علیکم کہیا نبی ربانے
دست مبارک پکڑ کیتی دا یوسف سی فرمایا
میرا حال معلوم تسانوں وچہ قرآن محمد
قصہ کل زلیخا والا ہوگ معلوم تساہاں
ہوئی بہت بے عقلی مینتھوں نہ رہی عقل نکرنوں
جے کر پیر پیادہ ہو کے پھڑ دا پیر پدر دے
ایہہ گناہ میرا بخشائیں حضرت اج ضروری
اگے مہتر یوسف سندے ڈٹھے یاراں بھائی
پاک محمد ونج انہاں تھیں جاں اگانوں بہتا

اٹھ کھلوتا کرسی اتوں ویکھدیاں کنعانے
بینوں طلب پدر کی آہی جس دن دائیں آیا
ہیں تھیں اک بے عقلی ہوئی اویس جہان محمد
بہت زلیخا ترلے کیتے دکھی ترک اساہاں
چالیس سالیں جس دن ملیا ہو اسوا پدر نوں
آخر تیک میری بادشاہی پتر پوترے کردے
آہین آکھ محمد صاحب ٹریا کر منظوری
ایہہ تسبیح کلام اونہاں دی کار ہمیشہ آہی
پھر حضرت داؤد ڈٹھوں نے کر دا اور دکھلوتا

سُبۡحٰنَ الۡخَالِقِ النُّوۡرِ سُبۡحٰنَ التَّوَّابِ ط سُبۡحٰنَ اللّٰہِ شَدِیۡدِ الۡعِقَابِ ط

اگے ہو السلام علیکم پاک محمد کیتی!
کہے داؤد محمد تائیں رب تینوں وڈیایا
اج حضور دں یٰسین تینوں نبیا فضل کروڑاں
آہین آکھ محمد ٹریا پاک رسول خلیفہ

پھر اگوں داؤد پیغمبر من بشارت دِتی
زندہ تدھ اسماناں اتے جبرائیل لیایا
امت نوں بخشایا لوڑیں جیہڑیاں سانوں لوڑاں
پھیر ڈٹھا سلیمان پیغمبر کر دا ایہہ وظیفہ!

کر ملاقات محمد اوتھوں ٹریا ونج اگاہاں
سر ہفتاد ہزار سی اسدا لکھدے وِچ ثنائیں
ایڈے پر وڈے سن اسدے جے اوہ کرے کشادہ
آکھ السلام علیکم اس نوں ٹریا ونج اگاہاں
ترے ہزار کوہاں سی لماں چوڑا چالی کوہ
کہے محمد جبرائیلا اس دا نام سنائیں
جبرائیل محمد تائیں کھول بیان سناوے
دیندا دکھ عذاب انہانوں وحی ملک فرماوے
ایہہ طریقہ ویکھ محمد ٹریا ونج اگاہاں
ایہہ دریا کشادہ ایڈا انظر حساب نہ آوے
پھیر کہیو نے جبرائیلا اس دا نام سنائیں
جیسدن ویلے نوح نبی دے بحر طوفان چلیاسی
اینھے کسے نہ معلم کیتا کھلیاسی کہ ناہیں
پڑھ بسم اللہ پاک محمد تیز براق چلایا

اگے ہور فرشتہ آیا نظر کیتی بادشاہاں
ہر ہر جسے کئی ہزاراں پر جسے تے آہے
پہنچن مشرق مغرب تائیں ایڈا قدر زیادہ
اگے ہور فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
دے عذاب جماعت اکی نوں کرداڈ ادھروہ
کون جماعت گناہاں والی مار کرن جس تائیں
ایہہ فرشتہ نام نبیا موسائیل کہاوے
دنیا وچہ نبیاں اتے جنہاں ظلم کمائے
پھیر اگے دریا ڈٹھو نے نظر کیتی بادشاہاں
آبی فرش کھلوتا دِسّے نظر جھڑے ول پاوے
بحر قیوم وحی فرمایا پاک محمد تائیں
اوس دہیاڑے بحر قیوموں قطرہ اک پیاسی
دنیا تے نو نیزے چڑھیا پست بلندی جائیں
پھیر اگوں آسمان چوتھے دا فرش نورانی آیا

باب در بیان کیفیت آسمان چہارم گوید

اللہ باب آسان کریں توں جو آسمان چہارم
جان آسمان چہارم اتے حضرت قدم ٹکایا
اوہ آسمان چہارم آہا بھی بسیار کشادہ
ست آسمان زمیناں ستے جے اس اندر پایئے
روپے دا دب راس بنایا چاندی دا دروازہ
اوتھے سی دربان فرشتہ موسائیل مدامی
چار چار لکھ ہر اک اگے تابعدار فرشتہ
سبھ عبادت وِچ کھلوتے اوہ دربان قدیمی

قادر عاجز کرنے ثنائیں تیریاں نبیوں معلم
کی کجھ آکھاں صفت ثنائیں جو کجھ نظری آیا
بے انت آہی موکلائی اسدی آہا بہت زیادہ
چاہین اسدے اگے سارے جیتوں کھل ڈھال لوائے
موتی قفل نے کلمہ اتے اُلفے دا اندازہ
چہار لکھ آہا خاص فرشتہ اگے اوس سلامی
واللہ اعلم رب نوں معلم اوڑک ایہہ توشتہ
ایہہ تسبیح کلام انہاں دی پڑھدے نال حلیمی

سُبحَانَ خَالِقِ الظُّلُمٰتِ وَالنُّورِ سُبحٰنَ خَالِقِ الشَّمسِ وَالقَمَرِ المُنِیرِ سُبحٰنَ الرَّفِیعِ الاَعلٰی

تاں پھر جبرائیل بولایا اے دربان فرشتے
اوہ بھی ویکھن راہ کھلوتے پاک نبی سرور دا
قادر ملک چہارم والا قفل اوتار دتو نے!
کرن دعائیں سرور تائیں آج حضوروں میرا
ہویا فضل اساڈے بھاگیں اج معراج تساں نوں
آمین آکھ محمد ٹریا اندر قدم ٹکایا!
ملیا حضرت موسیٰ اگوں کر دا ورد زباں نوں

قفل اتار و سرور آیا کھلے نیک سرشتے
سبھے بیٹھے اٹھ کھلوتے نام سن خیر بشر دا
دنیا دے سلطان قمر دا، آ دیدار کیتو نے!
اگے نالوں کتنے حصے ہوسی شان ودھیرا
اج نصیب زیادت کیتی تیری رب اسانوں
خوشی ہوئی آسمان چوتھے نے سرور عالم آیا
ایہہ تسبیح کلام اونہاں دی برسے نور دہانوں

سُبحَانَ ہَادِی مَن یَّشَآءُ سُبحٰنَ الغَفُورِ الرَّحِیمِ ط

اگے ہوا السلام علیکم کہے محمد بھائی
لیکے بغل نبی نوں موسیٰ لکھ پڑھے شکرانہ
اج محمد تیرے اُتے وقت اجیہا آیا
ستے زمیاں روشن ہویاں عرشاں نیک اجالا
مجلس خاص بنیگی تیری جا نزدیک ہمیں گا
عقل فکر دی جاہگہ ناہیں عجب مکان اجیہا
بہت عجوبے بہت خزانے رب بخشے تدھ تائیں
آمین آکھ محمد صاحب ٹریا دنج اگاہاں
پرت محمد کہیا بھائی دس حقیقت مینوں
مہتر موسیٰ کھول نبی نوں سارا حال سنایا
سبھ تھیں زیادہ رب نے کیتا تیرا شان بلندی
اج جناب الٰہی اندر عرض کریں اک میری
ہیں تھیں ہک بے عقلی ہوئی سن فرعونے والی
خویش قبیلے لشکر سارا ڈوب دتے ہیں پانی
غیرت گئی خداوند تائیں میں تقصیری ہویا
ایہہ گناہ حضوروں میرا اج کویں بخشائیں

مہتر موسیٰ پاک نبی نوں لیندا اوجہ کلائی!
رب دیدار کرایا مینوں تیرا اوجہ اسماناں
اگے خالق نہیں کسے نوں ایسی وجہ سدایا
ملکاں نے چھنکار ہویا سی خرم بہشتاں والا
ایہہ گل دس محمد سرور کی کجھ عرض کرینگا
سنبھل سنبھل نال الٰہی سخن کلام کریہا
توں کر طلب حضوروں ایہا امت نوں بخشائیں
وداع کر کے پاک نبی نوں مہتر موسیٰ رُنّاں
رونے دا مذکور سنائیں کی دل آیا تینوں
ہیں قدرت دیکھ ربیدی رناں توں دھن بارضیا
امت تیری میرے نالوں ہے منظور پسندی
توں منظور خدا دے اگے گل نہ پھر دی تیری
قدم ڈگے نوں لتاں لائیاں کیتا رد سوالی
واسطے پاندا غرق ہویا اوہ دل وچہ ترس نہ آنی
تاں ہن روز قیامت تائیں نامہ چاہاں دھویا
ہیں کر طلب چرو کا بیٹھا عرض بدولت تائیں

آہیں آکھ محمد ٹریا جاں دو قدم اٹھائے
گوڈیاں پرنے بیٹھے ہوئے ہور فرشتے آئے
وچہ حساب نہ آئے اونہاں نہ کجھ صفت ثنائیں
ایہہ تسبیح کلام انہاں دی اندر حکم الٰہی

سُبْحَانَ الرَّؤُوْفُ الرَّحِیْمُ - سُبْحٰنَ النُّوْرِ الْمُبِیْنِ سُبْحٰنَ الَّذِیْنَ لَا یَخْفٰی عَلَیْہِ
شَیْئٌ سُبْحَانَ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ

ویکھ محمد کہے دی نوں ایہہ عبادت چنگی
ہیں بھی عرض کراں رب اگے جے رب دیوے منگی
بھی فرمان ربے دا آیا پاک محمد تائیں
التحیات گذارن سبھ کے امت نوں فرمائیں
پھیر محمد ٹریا اوتھوں ملیوں نے ترے مائیاں
ویکھ محمد نبی اللہ دا استقبال نوں آئیاں
اک عورت فرعونے والی بی بی آسیہ خاتون
ہادر اک کلیم اللہ دی، تریجی مریم خاتون
حضرت عیسیٰ بیٹا جسدا کی کجھ صفت کریہاں
سر منہ چم لیا سرور دا کر اخلاص تریہاں
ڈٹھے حضرت محل انہاں دے ہفتاد ہفتاد ہزاراں
کلیاں تھیں سبھ خاص اتارے موتی جڑے جواہراں
پھیر محمد ودیاع ہو کے ٹریا ونج اگاہاں!
اگے ہور فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
کرسی اتے بیٹھا ہویا اوہ بھی وڈا فرشتہ
پاک محمد صاحب اس دا ڈٹھا کل سرشتہ
کرسی اُتے چار گوشے سن ہر ہر گوشے پاوے
سُت سُت لکھ ہر گوشے پادا کجھ حساب نہ آوے
اسدے اتے اوہ فرشتہ دائم رہندا بیٹھا
پاک محمد صاحب اس نوں کول کھلونیاں ڈٹھا
سبھی طرفے اوس ملک دی ہور فرشتے آہے
سوہنے بہت کمال زیادہ صفت نہ کیتی جائے
چمکے زہرہ مشتری نالوں برسے نور دہانوں
خوشی بولن خوشخو اونہاں دی الفت نال زبانوں
کرسی ہیٹھ جڑا اوس دی طرفہ قسم گوہر دی
رنگا رنگ ہوئی گل کاری چاندی نقرہ زردی
طرفہ قسم لباس انہاں دے ساریاں سبز پوشاکاں
جیکوئی نظری ویکھے اونہاں مرسی نال فراقاں
پھیر محمد اوس ملک دے نظر کیتی ول کھبے
کھبی طرفے ملک کھلوتے رنگ سیاہی سبھے
سخت طبیعت کوڑیاں خوئیں سخت پوشاک سیاہی
سخت زباناں وچہ دہاناں آتش بلدی آہی
ہتھ پھڑے ہتھیار انہاں نے دند ترکھے ساریں
نیزے تیر کماناں پلکاں تے جوبیں تلواریں
جیکوئی بندہ باجھ نبی دے نظر انہاں ول پاوے
عمر حیاتی رہے نہ ذرہ ویکھدیاں مر جاوے
پرت انہاں تھیں اس دل کیتی نظر نبی بادشاہ
سر خود اوہ فرشتہ جیہڑا کرسی اتے آہا!

ایہ صورت چن برابر چمکے بہت طبیعت سختی
تھاں اگے درخت دسیو نے ہتھ اسدے وچہ تختی

ہردم ویکھے تختی ولوں نظر نہ مول چکاوے
طاقت گئی بے طاقت ہویا ویکھ دماغ ملک دا
زرد ہویا سب بدن نبی دا ذرہ زور نہ رہیا
جبرائیل نبی دے تائیں کھول بیان سناوے
جس تھیں ملک زمیناں کنبن ہور پیدائش ساری
بھلیاں نالوں ویر وچھوڑے ماپیاں تھیں فرزنداں
وسدے آدم شہراں وچوں جنگل جا اوتارے
تاں پھر چھڈ کے وحی نبی نوں ونج اگاں ول گیا
اے ملکا کر نظرا تاہاں کیہڑی کارے لگوں
سن کے ملک ایہہ نام نبی دا لیندا جا نظر نوں
کہندا ملک سلام نبی نوں بہت ہویا خوشی حالا
کہے محمد اسکے تائیں بھید کسے دا کہہ توں
لے ارواحاں نال حساباں خلقت کریں فناہاں
ملک الموت نبی دے تائیں کھول بیان سنایا
تختی اتے سب کسے دا لکھیا نانواں ذاتی
عمر حیاتی اسم بندے دا برگ نوشتہ آیا
جے دنیا تے بندیاں تائیں ہووے زحمت بھاری
جے اوہ بندہ نال قضا دے دنیا اتے مردا
مشرق مغرب جنھے ہووے ہیں پھر اوتھوں لیاں
جبدل جان سبھے ہتھ آوے دلوں ہتھ انہاں دے
ایہاں کاری رب مینوں جس دن دا تیں ہویا
آدم تائیں خلق کھپائی بیٹھا الس مکانوں
پھر حضرت نبی اللہ دے دست مبارک پھڑیا
کہیا ملک مجال کی میری حکم نہ مناں تیرا
چا فرمایا نہ سنگ محمد کی دل مطلب تینوں

ویکھ محمد کنب کھلوتا لوں لوں کنڈی آوے
نادر بختا حال کی ساڈا ڈریا خصم خلق دا
پھیر کہیو نے جبرائیلا کون بزرگ ایہہ آیا
ایہہ ہے ملک الموت نبیا عزرائیل کہاوے
ہر شے اتے نازل ہوندا نال ارادے باری
یاراں نالوں یار وچھوڑے توڑے دلدیاں بنداں
ایہا کار دتی رب اس نوں کون کوئی دم مارے
ملک الموت فرشتے تائیں جذبے نال ایہہ کہیا
نبی اللہ دا آن کھلوتا کیوں نہیں مل دا اگوں
اٹھ کھلوتا کرسی اتوں ویکھدیاں سرور نوں
میں ہاں تیری امت اتے رحم کماون والا
قبض کریں ارواحاں تائیں لے کر رکھیں کہہ توں
تختی تھاں درختے والا دس بیان آساہاں
دنیا تھاں مثال الٰہی میرے پیش بنایا
اک درخت ہے مونتے والا اک مثال حیاتی
ہر ہر پتے اپر نبیا لکھیا آپ الٰہا
سبز نہ رہند اپتر اس دا ہووے رنگ وساری
پتر ٹٹ درختوں اس دا تھالے اندر جھڑدا
تختی الوں نانواں اس دا نال تراش کٹیوال
سبھی طرفے ملک کھلوتے سوہنے حسن جہاندے
اے پیغمبر الیس مکانوں ناہیں اٹھ کھلویا
اج محمد تیرا صدقہ، تختی دھراں ہیٹھاں نوں
کہے محمد عرض کراں اک جے توں منیں اڑیا
توں دوست خاص حبیب خدا دا قدر کیا ہے میرا
حکم تیرے وچہ فرق نہ کرسکاں جتنی قوت میتوں

کہے محمد ملک الموتا نیکی کریں میں تائیں
امت میری عاجزاں تے نہ کوئی ظلم کمائیں

کہیا ملک مجال کی میری ظلم کراں اک ذرہ
ہین مائی باپ برابر ورتاں جانے نبی مقررہ

سن پیغمبر راضی ہویا، ملکے دا فرمایا!
جامے وچہ نہ جسّے میویں دل تھیں فکر ہٹایا

تاپھر ملک الموتے کولوں حضرت ودیاع ہوئے
اگے اک دریا جو آیا اوتھے جا کھلوئے

برف برابر پانی اس دا سر دا جیہا غضبی!
جے ہک قطرہ باہر آ دتے سڑے زمین دی سبزی

کہے محمد جبرائیلا اس دا نام سنائیں
بحر البلاغ دی فرمایا پاک محمد تائیں!

ٹھل پیا دریا محمد تیز براق چلایا
جا بیت المعمور دے اندر قدم مبارک پایا!

نال روایت ہوری عالم ایہہ اختلاف لیاتے
ہے بیت المعمور دا خانہ سدرۃ المنتہیٰ تے

پر وچہ کتاباں مسئلہ سانوں ایہو نظری آیا
ہے آسمان چہارم اتے قبلہ رب بنایا

پاک محمد پہنچیا اوتھے ایہہ عجائب پایا
موتی سرخ یاقوت اکی دا کعبہ رب بنایا

سبزہ سرخ سنہری اس دا نور سفید ستارے
گیند وچوں باہر آ دن قدرت دے چمکارے

وچہ ہزار قندیل نورانی چندوں دون سوائی!
پنج سو سال ورھے دا راہ گرد اتے لمبائی

جتنے ملک آسماناں اتے سبھے عالم بالے
بحر البلاغ ندی وچہ نہاون، کرن طواف دوالے

اوہ لبیک لبیک زنوں بولن ملک آوازے
وچہ مسیتی ہون اکٹھے اندر جمعہ نمازے

نال پھر وحی نبی سرور دا دست مبارک پھڑیا
اوس مکان اتار براقوں مسجد سی لے وڑیا

جبرائیل نبی نوں کہیاں ایتھے پڑھو، دوگاناں
ہو امام صفاں دے اگے پاک نبی سلطاناں

کرکے طلب فرشتے آتے نبی جماعت کرائیں
منبر بہہ روالتش تینوں رب کہیا ندھ تائیں

ہو امام کھلوتے اوتھے نبیاں دو رکعتاں
جتنے ملک اتے آسماناں ہوتے مگر جماعتاں

پڑھی نماز تے فارغ ہوئے بیٹھے منبر چڑھ کے
اگے آن فرشتے سارے عرضی ہوئے رل کے

یا پیغمبر دو رکعتاں پڑھدے اسیں ہمیشہ
ایس مسیتی جمعہ نمازے روز اساڈا پیشہ

وحی کہیا میں بانگا ہوواں یا سلطان محمد
اسرافیل منبر تے چڑھ کے خطبہ پڑھے محمد!

میکائیل امامت کردا ہو امام کھلووے
جو کوئی ملک اتے آسماناں مگر جماعت ہووے

ہیں پر ملک تساڈی کیتا درجہ بانگے والا
بخشاں بانگیاں تیریاں تائیں جو دیسی حق تعالیٰ

میکائیل کہیا پھر پچھوں فضل امامت والا
دیاں اماماں تیریاں تائیں دیسی جو حق تعالیٰ

اسرافیل بھی بولیا پچھوں درجہ جو خطیباں!
دیاں خطیباں تیریاں تائیں بہتا فضل نصیباں

بولے پھیر فرشتے پچھلے جو سن کھلے جماعتیں
جتنا فضل اسانوں ہویا بخشیا اساں تمامی
سن پیغمبر راضی ہویا شکر پڑھے لکھ واری
تا پھر حضرت وحی نبی دا دست مبارک پھڑیا
راہ جناب الٰہی والے رکھ پیشانی لیندے
نال روایت اکس کہیو تے ایس حسابوں تھوڑا
نال روایت اکس کہیو نے فرش زمیں دا گھٹ
پاک رسول محمد سرور جا نزدیک کھلویا
ترے سو سٹھ تختے دا پایا کی کجھ کراں ثنائیں
اک کھلا دریا فلک تے تھکے کندھے آہے
ہر فجرے اٹھ چڑھدی طرفوں سورج چاہڑن جاندے
جھبڑے چاہڑن اج سورج نوں بھلکے اوہ نہ جاون
اگے ہور امام لیا یا اک روایت والے
ایہہ عرائس والا ذکر جو وچہ عرائس کھولے
جاں عرشاں تھیں سجدے اندر فارغ ہو جا چڑھدا
پھر روایت ہور لیا دن پھر دا عرش فلک دا
ایس وچہ دے نبی مشاہدے ڈٹھے سن آنتالے
چاتی واگ رکاب اشارت تیز براق چلایا

کیتا ملک پیغمبر تیری جو کجھ سر پا ساتھیں
جیکوئی امت تیری وچوں مگر کھلو ک اماماں
پر رب جنہاں تے فضل کریندا ہر کوئی دینداری
ہو بیت المعمور دل ودیاع پھیر براقے چڑھیا
پھر لگے آفتاب ڈٹھو نے سورج جسنوں کہندے
اسی ہزار درہے دارا ہا سورج وچوں چوڑا
سورج وڈا ایس زمین تھیں ترے سو جھے سٹھ
تختے اک یاقوتی اتے سورج دھر یا ہویا
ترے سو سٹھ فرشتہ آہا ہر پاوے دے تائیں
اندروں تختے تارن اس دے پانی سندے لاہے
بیڑے وانگوں پانی وچوں اندر مغرب لاہندے
بھلکے ہور فرشتے تازے سورج چاہڑن جاون
وچہ حدیث معراج نبی دی، کہیا عرائس والے
راتیں سجدہ رب نوں کردا ہو عرشاں دے اوہلے
جاں پھر ہوندی رات سیاہی تاں پھر سجدہ کردا
واللہ اعلم رب نوں معلم کوئی سمجھ نہ سکدا
تا پھر اوتھوں ودیاع ہو کے ٹریا نبی ثنائے
پھر اگوں آسمان پنجویں دا فرشتہ نورانی آیا

باب در بیان رسیدن سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم بر آسمان پنجم

اللہ باب آسان کریں توں پنجویں فلکے والا
جیدن فضل جنابوں ہویا پاک نبی دے اُتے
جبرائیل زمین تے آیا خاطر خواہش اتھاندی
نوری جسہ گرم نبی دا ٹھنڈے ہو کے کافوری
دتے وحی پیغام نبی نوں جیوں خالق فرمایا

ہندی مسئلہ کہاں زبانوں سمجھن لوک سوکھالا
اگے رات معراجے والی اندر آ ہے ستے
منہ وچہ پا رانگوٹھ نبی دا بیٹھا آن لواندی
سر دی پہنتی پاک نبی نوں جا گے یار حضوری
تاں پھر چاہڑ براق نبی نوں لے آسمانی دہایا

جاں آسمان پنجم دے اتے پاک محمد پہتے
اوہ آسمان سنہری آہا جاں ڈٹھا سرور سی
جے آسمان زمیناں ستے چا اس اندر دھریئے
قدرت دا دروازہ ڈٹھا حضرت اوس ملک سی
اوہ دربان اسم سی اس دا اسفطائیل کہیندے
پھر لگے ہراکی اگے پنج پنج لکھ فرشتہ
سبھ عبادت وچہ ہمیشہ ہر دم رکھیں جماعتیں!

قادر بخشا آکھ سنائیں کی کجھ ڈٹھا اوتھے
بے انت آہی مولاتی اسدی پوندا ایڈ نظر سی
باجھ نشانی لبھن ناہیں لکھ دانائیاں کریئے
کرسی اک نورانی اتے بیٹھا خاص ملک سی
تابع خاص فرشتے اسدی پنجے لکھ سنیدے
واللہ اعلم رب نوں معلم اوڑک ایہو نوشتہ
ایہ تسبیح کلام انہاں دی پڑھن کھلے دن راتیں!

قُدُّوْسٌ قُدُّوْسٌ رَبُّ الْاَرْبَابِ سُبْحٰنَ رَبِّنَا الْعَلِيِّ الْاَعْظَمِ قُدُّوْسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلٰٓئِكَةِ وَالرُّوْحِ

تاں پھر جبرائیل بولایا اے مالک دربانا!
اوہ بھی دم دم سکدے آہے دلو چہ جھک نبیدے
کہن دعائیں سرور تائیں رب سدایا نالے
آئیں آکھ محمد صاحب اندر قدم ٹکایا!
اول نبی آسمان پنجم تے ایہہ عجائب ڈٹھے
ابراہیم خلیل اللہ تے اسماعیلؑ پیارا

قفل اتار و سرور آیا لکھ کرو شکرانہ!
قفل اتار دیدار کیتیو نے چمن قدم نبی دے
اج الہی گنج فضل دے کرسی تندھ حوالے
خوشی ہوتی آسمان پنجم تے سرور عالم آیا
چار پیغمبر ایس مکانے مجلس لاکے بیٹھے
لوط یعقوب پیغمبر چارے کون وظیفہ بھارا

سُبْحَانَ مَنْ لَّا وَاصِفَ الْوَاصِفُوْنَ عَظَمَةَ مُنْتَهَاهُ مَنْ حَضِدَتْ لَهُ
الرِّقَاتُ وَذُلَّلَتْ لَهُ الصِّفَاتُ

اگے جا سلام چوہاں نوں حضرت آپ بولایا
ابراہیم نبی نوں کہندا دست مبارک پھڑکے
آئی رات معراجے والی حضرت اوپر تیرے
عرض کریں توں امت بارے منگیں فضل جنابوں
آمین آکھ انہاں نہے کولوں حضرت قدم ٹکایا!
اگے ہور روایت لکھدے بھی سلطان محمد!
مل کے نبی چوہاندے کولوں پھر گیا ونج اگاہاں
ڈٹھے ہور فرشتے اگے کئی کروڑ جماعتاں
کہے محمد جبرائیلا ایہہ عبادت چنگی

من سلام بشارت دیندے باہوں پکڑ کھلویا
دسن لگا حضرت تائیں بہت محبت کر کے
اج جناب الٰہی تینوں سد بہاسی نیڑے!
تا دن روز قیامت والے چھٹے خلق عذابوں!
قادر قدرت ویکھ ربے دی ہور عجیبہ آیا
ملیا ابراہیم تاہیں ہفت آسمان محمد
اگے ہور تجوبہ آیا تینوں آکھ سناواں
وچہ قیام کھلوتے ہوئے ورد پڑھن دن راتاں
ہیں بھی عرضی رب تے ہوواں جے رب دیوے منگی

تنھی فرمان ربے دا آیا پاک محمد تائیں
وچہ نماز قیام کھلوناں امت نوں فرمائیں

ایہہ طریقہ ویکھ محمد ٹریا ونج اگاہاں!
اگے ہور فرشتہ آیا نظر کیتی بادشاہاں

جے پھر آدم زاد ہمیشہ اس دی صفت کریسی
صفت حساب نہ آوے اسدا ایڈ بزرگ اوہ ہیسی

قدر دراز ایڈی لمبائی سنیاں عقل نہ رہسی
چاہے جے آسمان زمیناں لقمہ ہک کریسی

اگے ہو السلام علیکم کہیا پاک نبی سی
من سلام بشارت دیندا پڑھدا ایہہ تسبیح سی!

سُبْحٰنَ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ سُبْحٰنَ الصَّمَدُ الْغَفَّارُ سُبْحٰنَ الَّذِیْنَ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یَکُنْ لَّہٗ کُفُوًا اَحَدٌ مَنْ لَیْسَ بِوَالِدٍ وَّلَا مَوْلُوْدٌ۔

گردبگردے ایس ملک دے ہور ملائک کھلے
سر عرشاں تے پیر انہاندے ستن زمین دے تھلے

آتش گرزاں ہتھ انہاندے کی کجھ کراں ثناں تیں
اگے ہک گناہیں بندہ مار کرن جس تائیں

کہے محمد جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں

ایہہ تقصیری مشرک بندے کرماں مار وگائے
اک خدا نہ جاتا اونہاں شرکت کردے آہے

ایہہ طریقہ دیکھ محمد اتھوں ودیاع ہوئے
پھر اگوں دریا ڈٹھو نے اوہ ایہہ وچ کھلوئے

آتش دا دریا اجیہا اگ لبالب وہندی
موجاں وانگ پہاڑاں یارو سنیاں عقل نہ رہندی

کنڈھے اسدے ملک کھلوتے کی بجھہ کراں شماراں
ہردم کردے ذکر الٰہی لکھ تے کئی ہزاراں

کئی عجوبے ہور محمد ڈٹھے اوس ندی تے
اوہ پیغمبر ظاہر نہ کیتے سنیاں نال حدیثے

پھر اک وار کیہو نے وچیا اس دا نام سنائیں
بحر الصوالق وحی فرمایا پاک محمد تائیں

جاں دنیا تے بارش ہوندی وسن ابر بہاراں
جس دن جوش ندی وچہ آوے نوٹ بابچہ شمار

کرکے زور آوازہ کوئی دنیا اتے چڑھدا
کرے فنا پوے جس اتے شعلہ ایں بحر دا

تنھی نگہبان فرشتہ اتھوں پیر زمین پر لاندا
لے چمکارا اوہ زمین دے پھیر فلک تل جاندا

جسنوں لوک بنادن بجلی ایہہ گل گوڑ لیبلا
بحر الصوالق وچوں یارو دسے کل پھوہارا

ٹھل پیا دریا محمد تیز براق چلایا
پھیر اگوں آسمان چھوچیں دا فرش نورانی آیا

باب در بیان رسیدن سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم بر آسمان ششم

اللہ باب آسان کریں توں جو آسمان چھیویں دا
جس دن رات معراج گیا سی بندہ بنی حکم دا

موتی دا آسمان ڈٹھو نے نام عردس کہیندا
وڈا اونہاں پنجاں نالوں اس دا قدر سنیدا

طرفہ سی در نوری اس دا اوتھے جو دربانی!
روبائیل ہیبی نام اس دا صفت کی کراں زبانی
تابع چھ لکھ خاص فرشتہ اوس اگے سی رہندا
ابن عباس روایت کیتی تاں میں عاجز کہندا
پھر اگے ہر اک اگے چھ چھ لکھ فرشتہ
واللہ اعلم رب نوں معلم اوڑک ایہ نوشتہ
سبھ عبادت وچہ کھلوتے پڑھدے ورد کماندے
ایہہ تسبیح کلام انہاندی دائم رب دھیاندے

سُبْحَانَ اللّٰہِ الْکَرِیْمِ، سُبْحٰنَ النُّوْرِ الْمُبِیْنِ. سُبْحٰنَ مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ط

جا سلام کہیا پیغمبر روبائیلے تائیں
سن سلام فرشتہ اگوں لگا کرن دعائیں
قفل اتار دتو سو در دا سرور دا اندر آیا!
خوشی ہوئی آسمان ششم تے قدم مبارک پایا
اگے ہور فرشتے ڈٹھے گزرے وچہ قیاماں
ایہہ تسبیح کلام اونہاں دی کردے ورد زباناں

سُبْحٰنَ مَنْ یُّسَبِّحُ لَہُ الْاَنْعَامُ فِیْ مَحَارِیْھَا وَیُسَبِّحُ الْوُحُوْشُ مِنْ مَّرَابِیْھَا سُبْحَانَ
مَنْ یُّسَبِّحُ الدُّنْیَا اِنَّ فِیْ وَصْفِھَا وَصْفِھَا

پھر محمد اونہاں کولوں ٹریا ونج اگاہاں
دوزخ دا دروازہ آیا نظر کیتی بادشاہاں
قسم کافوری اوہ دروازہ ایڈ دلیرہ سلائیاں
جنی وتھ زمیں وچہ عرشاں ایڈ طلمتن آئیاں
کہے محمد جبرائیل اس دا نام سنائیں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
کہے وچی محمد تائیں ایہہ دوزخ دا پردہ
جیکر ایہہ نہ ہوندا اگے فلک زمین دا جھڑدا
سن کے پھر محمد کہیا قفل اتار وکیلا
دوزخ دی ہیں صورت دیکھاں کی رنگ جبرائیلا
آکھے وچی محمد تائیں کی دل مطلب تیئوں
ٹر کے فضل کرم دی راہیں دوزخ ویکھیں کہیوں
پھر محمد کہے دربارے خرچ کی ہوندا تیرا
قدرت ویکھاں خالق والی ہے دل چاہندا میرا
تد فرمان ربے دا آیا پاک نبی سرور نوں
آپے بھید کھلے گا تینوں ہتھ اودہرے دل کرنوں
حضرت دست اودہرے دل کیتا قفل کنڈ پیا جھڑیا
پھر محمد نبی اللہ دا دوزخ اندر وڑیا
آتش دوزخ مدھم ہوئی پھیر کھلوتی کڑکوں
برکت پاک نبی سرور دی سرد ہوئی اگ بھڑکوں
حضرت نظر چوفیرے کیتی اک فرشتہ ڈٹھا
دوزخ دے چڑھ منبر لتے نال نشے دے بیٹھا
تھبی اٹھ لکھ منبر دی پوڑی ہر ہر پوڑی ایڈی
قد ڈٹا آسماناں نالوں زمیں نہ اونہاں جیڈی
اٹھ بیٹھا پھر اوہ فرشتہ پاک نبی فرمایا
اگے قد برابر اس دے نظر نہ کوئی آیا!!
آتش پوش لباس انہاں دا ڈٹھا پاک نبی سی
بدن وچوں اگ شعلے مارے پڑھدا ایہہ تسبیح سی

سُبْحٰنَ الَّذِیْ لَا یَحُوْنُ وَھُوَ مَالِکُ جَبَّارٌ سُبْحٰنَ الْمُنْتَقِمُ مِنْ اَعْدَآئِہٖ سُبْحَان

المعطی لمن یشاء سبحان من لیس کمثلہ شیء

دکھیاں اکھیں اوہ بدشکلاں ویکھ عقل گم جاوے
ہتھ اسدے وچ گرز اجیہی کسے نہ کولوں ہلدی
ویکھ محمد کنب کھلوتا اوس ملک تھیں ڈر کے
طاقت گئی بے طاقت ہویا ذرہ زور نہ رہیا
کہے محمد نال شتابی اس دا نام سنائیں
ہر دم رکھیں آپ الہی میری پشت پناہی
آکھے وحی محمد تائیں کھول بیان زبانی
تا پھر جا محمد اس نوں پیش سلام کہیاسی
نہ پھر وحی اگوں ہو اسنوں جذبے نال بولایا
سن کے خازن نام نبی دا دوڑ اٹھا تیں آیا
عرض کرداونگ یتیماں مالک اگے شاہا
حضرت اندر غصے ناہاں بے پرواہ قدیمی
مالک دست نبی دا پھڑ کے کرن لگا گفتاراں
جد دا ایس منبر تے مینوں اللہ پاک بٹھایا
جیکوئی شرکت تیری کردا اوہ پوندا وس میرے

جے اوہ صورت نظری آوے خلق سبھی مرجاوے
ہیسی مشرق مغرب تائیں آتش وانگوں بھڑکے
سارے بدن تریلی آئی مچھی وانگوں پھڑکے
پھیر کہیو نے جبرائیلا کون بزرگ اجیہا!
مینوں ایس فرشتے کولوں رب توں بچائیں!
جے اوہ اج پناہ نہ دیندا ہوندی جان فناہی
مالک خازن نام نبیا دوزخ دا دربانی!
اوس جواب نہ دتا اگوں منتی وچ رہیا ہی
اج محمد نبی اللہ دا نال سبباں آیا!
بدھے ہتھ نبی دے اگے بہت دور دپہنچایا!
یا رسول حبیب خدا دے میرے بخش گناہا!
کاوڑ وچ نہ ہر گز آون ہر دم وچ حلیمی
دوزخ والے بھید وکھائے کھول بیان ہزاراں
روز عذاب دیاں بجھتاں جیوں صاحب فرمایا
سخت عذاب کراں اس تائیں ساڑاں آتش بھرے

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ کَمَا صَلَّیْتَ عَلٰی اِبْرٰھِیْمَ وَعَلٰی اٰلِ اِبْرٰھِیْمَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ ۝ اَللّٰھُمَّ بَارِکْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ کَمَا بَارَکْتَ عَلٰی اِبْرٰھِیْمَ وَعَلٰی اٰلِ اِبْرٰھِیْمَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ ۝

پھر محمد ڈٹھا اوتھے بیٹھا حاتم طائی
آکھے وحی محمد تائیں ایہہ ہے حاتم طائی
اے پر دوزخ وچوں اٹھ کے باہر آن کھلوئے

سر دی گرمی دو فرشتے رکھن پچھاں ہٹائی
کلمے باجھوں دوزخ ہویا جنت نال سخائی
مالک کولوں ودیاع ہو کے پھیر اگاہاں ہوئے

پھیر اگے ادریس ڈٹھونے نالے حضرت نوح سی — اللہ پاک انہاں دی کیتی ظاہر اوتھے روح سی
جا سلام علیکم کہیا حضرت نبی اونہاں سی — من سلام لبشارۃ دیندے ایہہ تسبیح دوہاں سی

سُبْحٰنَ الَّذِیْ یُجِیْبُ السَّائِلِیْنَ قَابِضُ الْجَبَّارَۃِ سُبْحٰنَ الَّذِیْ عَلَا وَلَا یَعْلُوْہُ اَحَدٌ
سُبْحٰنَ الْحَیِّ الْعَظِیْمِ سُبْحٰنَ الْحَقِّ الْکَرِیْمِ سُبْحٰنَ الْعَزِیْزِ الْحَکِیْمِ ط

حضرت کر ملاقات اونہاں دی ٹریا دنج اگاہاں — ہور مکان اک نظر آیا نظر کیتی بادشاہاں
میکائیل فرشتہ جتھے دائم رہندا بیٹھا — تابع چھ لکھ خاص فرشتہ اگے اس دے بیٹھا
پھیر اگے ہر اک اگے چھ چھ لکھ فرشتہ — واللہ اعلم رب نوں معلم اوڈک ایہہ نوشتہ
اگے تکھدے میلے ایہوا ایہہ ملک لپندے — ہر ہر نال نقاطر باراں بارش اندر لہندے
مڑ کے پھیر آسمان نہ جاون ایہو کر دو شماراں — قادر قدرت ہتھ نہ آوے ہر اک ابر اباراں
حاکم میکائیل انہاں دا حکم حکومت والا — ایہہ تسبیح پڑھن دن راتیں اگے حق تعالیٰ

سُبْحٰنَ رَبِّ کُلِّ مُؤْمِنٍ وَّکَافِرٍ سُبْحٰنَ مَنْ یَّصْنَعُ مَنْ مَّیِّتَۃِ الْحَوَامِلِ مَافِیْ بُطُوْنِهَا

حضرت جا سلام بولایا اوس فرشتے تائیں — من سلام فرشتہ اگوں لگا کرن دعائیں
سن کے شکر سارا اس دا آیا کول محمدا — دھر دھر ہتھ پیشانی اتے کہن سلام محمد
اسیں نبیا خادم تیرے سبھے ملک کہاندے — اگے حضرت آدم نالوں تیرا ورد کماندے
پھیر محمد کاغذ ڈٹھے لکھے لکھ ہزاراں — بہت طومار اوتھائیں دسن اچے وانگ پہاڑاں
پھیر نبی اک نر کرڑ ڈٹھا سنیاں عقل نہ رہی — قد وڈا آسماناں نالوں تک اک چھاپہ ہیسی
کہے محمد جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں — جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
کاغذ نیکیاں بدیاں والے لکھے حال احوالے — ایہں نر کرڑ اتے تلسن روز قیامت والے
ویکھ محمد ٹریا اوتھوں دل خدا پیارے — اگے ہک دریا جو آیا پانی سبز کنارے
پانی دے وچ سبز فرشتے کئی ہزار کھلوتے — طرفہ قسم لباس انہاندے جیوں رنگ سبزی طوطے
جا السلام علیکم کہیا حضرت پاک نبی سی — سبھ عبادت وچ کھلوتے پڑھدے ایہہ تسبیح سی

سُبْحَانَ الْقَادِرِ الْمُقْتَدِرِ الْکَرِیْمِ الْاَکْرَامِ سُبْحَانَ الْجَلِیْلِ الْاَعْظَمِ ط

کہے محمد جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں — بحر الخضر وحی فرمایا پاک محمد تائیں
ٹریا پھیر چلا محمد اوہ براق پرندہ — ہور اگے دریا ڈٹھونے نوروں چمک دیندہ
ملک کروڑاں اندر اسدے کہیا پاک نبی سی — نال بلند آواز کلاماں پڑھدے ایہہ تسبیح سی

سُبْحَانَ مَنْ عَلَا فَقَدَرَ سُبْحٰنَ الْمُطَّلِعَ عَلٰی خَافِ دَخَسِرَہٗ۔

کہے محمد جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں　　کہے وحی رب جانے سچا نام اوسے دے تائیں
پھیر نبی سلطان محمد تیز براق چلایا　　تبھی ستویں آسمانے سندا فرش نورانی آیا

باب در بیان رسیدن آنحضرت صلّی اللہ علیہ وسلم بر آسمان ہفتم

اللہ باب آسان کریں توں ہفتم خاص ملک دا　　جس دے وچہ معراج گیا سی رہبر نبی خلق دا
چمکن والا فرش ڈٹھو نے طرفہ قسم نورانی　　اوتھے ہک فرشتہ بیٹھا برسے نور پیشانی!
روپائیل فرشتے اگے ستے لکھ ملک سی　　پھیر اگے ہراکی اگے ست ست لکھ ملک سی

سُبْحٰنَ الَّذِیْ بَسَطَ السَّمٰوٰتِ فَرَفَعَهَا سُبْحَانَ الَّذِیْ بَسَطَ الْاَرْضَ سُبْحٰنَ الَّذِیْ اَطْلَعَ الْكَوَاكِبَ وَاَظْهَرَهَا سُبْحٰنَ الَّذِیْ اَرْسَی الْجِبَالَ فِیْهَا

حضرت جا سلام بولا یار وسیلے دے تائیں　　من سلام فرشتہ اگوں لگا کرن دعائیں!
قفل اونار دتو سو در دا اندر گیا محمد　　ستویں ملک گئی روشنائی نظری پیا محمد
ستویں ملک فرشتے جنے ڈٹھے وچہ نیاماں　　ایہہ تسبیح کھلوتے پڑھدے کرن بلند کلاماں

سُبْحٰنَ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ۔ سُبْحٰنَ الْجَلِیْلِ الْحَکِیْمِ۔ سُبْحٰنَ مَنْ لَّا یَصِفُ الْوَاصِفُوْنَ کُنْهَ صِفَاتِهٖ۔ عَالِمُ الْغَیْبِ فَلَا یُظْهِرُ عَلٰی غَیْبِهٖ اَحَدًا ط

بعد انہاندے ہور فرشتے وچہ عبادت کھلے　　سر عرشاں دے اتے آہے پیر زمیں دے تھلے
گندیاں کجھ حساب نہ آوے ایڈا قد ملک دا　　چاہے جے آسمان زمین نوں اک لقمہ کر سکدا
جا السلام علیکم اس نوں کہیا پاک نبی سی　　من سلام بشارت دیندا پڑھدا ایہہ تسبیح سی

سُبْحَانَ الْمُحْتَجِبِ بِنُوْرِ جَمَالِهٖ سُبْحٰنَ الْمُصَوِّرِ فِی الْاَرْحَامِ مَا یَشَآءُ ط

ایہہ طریقہ ویکھ محمد ٹریا ونج اگاہاں　　اگے ہور فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
اگے قد برابر اس دے نظر نہ کوئی آیا!!　　ست لکھ اس دا سر سی یارو پاک نبی فرمایا
ہفتاد ہفتاد ہزار منہ اس دا ہر ہر سر نوں ہیسی　　ہفتاد ہفتاد ہزار زباناں ہر ہر مونہہ وچہ ہیسی
ست لکھ اسدی اپر سی یارو کی کجھ کراں ثنائیں　　بحر النور ندی وچہ نت اوہ نہاوے ست سوداری
باہر آوے تے پر چھنڈ کے ہووے فضل حضور دل　　سوہناں قد سر وجیوں اس دا اردن وسدا نور دل
جال پر چھنڈ کے قطرے جھڑدے انہیں ہون فرشتے　　قادر قدرت دیکھ ربے دی کردا ایڈ سرشتے

اوتھوں ملک جو پیدا ہوندے ڈٹھے پاک نبی سن | ہر دم بحر النور دوالے پڑھدے ایہہ تسبیح سن

سُبْحٰنَ مَا اَعْظَمَ شَانُكَ سُبْحٰنَ سَيِّدِيْ مَا اَعْلٰى مَكَانُكَ سُبْحَانَ سَيِّدِيْ اَرْحَمْ بِخَلْقِكَ ط

ایہہ طریقہ ویکھ محمد ٹریا ونج اگایاں! | اگے ہور فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
چارے مونہہ سن اوس ملک دے کی کجہ کراں ثنائیں | اک منہ شکل بندے دی اسدا دوجا ڈانگوں گائیں
تریجا منہ گرگ دا آہا چوتھا کرگس سا ہے | ہر منہ تھیں اوہ پڑھے تسبیحاں صفت نہ کیتی جائے

زروے بندہ میگفت: سُبْحٰنَ مَنْ يَرْزُقُ كَيْفَ يَشَآءُ سُبْحٰنَ مَنْ يَرْزُقُ وَلَا يُرَى۔ زروے گاؤ
مے گفت: سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ لَهُ الْخَلَائِقُ اَجْمَعُوْنَ۔ سُبْحٰنَ مَنْ يَرْزُقُ مَنْ يَشَآءُ سُبْحٰنَ
مَنْ يَرْزُقُ السِّبَاعَ۔ زروے گرگ مے گفت: سُبْحَانَ الْجَوَادُ الْمُفَضِّلُ سُبْحٰنَ مَنْ يُسَبِّحُ لَهُ الطَّيْرُ
فِي الْاَوْكَارِ سُبْحٰنَ رَازِقِ الطُّيُوْرِ يَا رَحِيْمُ۔ زروے کرگس می گفت: سُبْحٰنَ الَّذِيْ هُوَ الْعَلِيُّ الْاَعْلٰى

ایہہ طریقہ ویکھ محمد ٹریا ونج اگاہاں | اگے ہور فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
منہ وچہ لے کرنا کھلوتا پاک نبی فرمایا! | سر عرشاں دے اپر اس دا پیر زمین ست پایا
دو پر اسدے جیسے آہے کی کجہ کراں ثنائیں | لمبے بہت کمال زیادہ لہندے چڑھدے تائیں
دیکھ محمد کہے وحی نوں اس دا نام سنائیں | اسرافیل وحی فرمایا پاک محمد تائیں
تاں پھر السلام علیکم کہیا نبی دوہاں نوں! | من سلام بشارت دیندا پڑھدا ذکر زباںوں
پھر محمد ٹریا اوتھوں ونج اگاہاں گیا سی | ابراہیم خلیل اللہ دا اوتھوں نظر پیا سی
ایہہ بھی ہور روایت لکھدے ملیا پاک محمد | ہفتم فلک خلیلے تائیں نال اتفاق محمد
مل کے ابراہیم کولوں ٹریا ونج اگاہاں | لنگھ گیا آسمان محمد ستے چھوڑ پچھاہاں
پھیر ہزار جو ستر پردہ آہا قسم سنہری | اوہ بھی لنگھ پلاں وچہ گیا ایڈ بدیع السیری
پھیر محمد نبی اللہ دا ٹریا ونج اگاہاں | ہور امر دے پردے آئے نظر کیتی بادشاہاں
پھیر ہزار جو ستر پردہ اطلس تے دریائی | ہر ہر پردے پنج سے سالاں وتھ نبی فرمائی
پھیر ہزار جو ستر پردہ اگے آتش آیا | پنج سے راہ سالاں دا جانوں ہر پردے وچہ آہا
پھیر ہزار جو ستر پردہ قسم یاقوتی آیا | ہر ہر پردے پنج سے سالاں وتھ نبی فرمایا!
پھیر ہزار جو ستر پردہ آہا قسم سیاہی | ہر ہر پردے پنج سے سالاں وتھ نبی فرمائی!
پھیر ہزار جو ستر پردہ آیا قسم برف دا | اوہ بھی لنگھ پلاں وچہ گیا خاوند ایڈ شرف دا
پھیر ہزار جو ستر پردہ اگے آہا پانی! | پھیر ہزار جو ستر پردہ آہا قسم نورانی

ہر ہر پردے پنج سو سالاں راہ نبی فرماتے
سبھے لنگھ محمد پہونتے سدرۃ المنتہا تے

سدرۃ المنتہا ی مقام وحی دا آہا اوہ قدیمی
اوتھے اک درخت ڈٹھو نے بہت بلند عظیمی

صفت حساب نہ آوے اسدا جے سو کراں مثالاں
پنج ہزار ورہے دا راہا ونھ آہی وچہ ڈالاں

خرمے وانگوں میوے اسدے پاک نبی فرماندے
پتر اسدے طور اجیہے جیونکر گوش فیلاں دے

ہر ہر پتر اپر آہے ڈٹھے نبی ملک سن
ہر نال وانگوں بیٹھے ہوئے پڑھدے ایہہ تسبیح سن

قَالَ اللّٰہُ تَعَالٰی۔ اِذْ یَغْشَی السِّدْرَۃَ مَا یَغْشٰی

کہن سلام اوہ سرور تائیں لوں درگاہ سوہادیں
شالا ساری عمر ہمیشہ روز معراجے آدیں!

روز براق اتے چڑھ آویں تو معراج محمدؐ
خاک تساڈی پیر نورانی ساڈا تاج محمدؐ!

ایہہ دعا انہاں فرمائی پاک محمدؐ کہیا
سدرہ ہور عجائب ڈٹھا ویکھ تعجب رہیا

اد پر اوس درختے آہی ڈالاں وچہ اک ڈالی!
لکھ ورہے دا راہا یارو ایڈ لمتّن والی!

اپراوس دے پتر یارو قد وڈے آسماناں
قادر قدرت ویکھ ربیدی کی کجھ کہاں زباناں

پتر اُپر پتر آہا دھیا ہویا سارا
اسی ہزار ورہے دا راہا چوڑا لماں یارا!

پھیر نبی اک کرسی ڈٹھی پیراں اگے آہی
قسم نورانی چمکن والی چینوں وبہوں سوائی

جیسدن دی رب پیدا کیتی اپر کوئی نہ چڑھیا
تا پھر جبرائیل نبی دا دست مبارک پھڑیا

اے پیغمبر سہہ نوں ایتھے وحی پیا فرماندے
تاں پھر اتر براقوں حضرت کرسی اپر آدے

کرسی اپر بیٹھ محمدؐ کیتی نظر چوپھیرے
چہل ہزار نورانی کرسی ڈٹھو سواس ڈیرے

کرسی دہ ہزار ورے اتے ختم توریت نوشتہ
گرد وبگردی پڑھن کھلوتے چہل ہزار فرشتہ

ہور مکان کتاباں دا الوح محفوظ سنیندا
کی کجھ کہاں صفت ثنا تئیں ایڈ عقل کہیندا

تاں پھر جبرائیل نبی دے اگے عرضی ہویا
یا پیغمبر عرض کرلیساں حضرت من کھلویا

کہندا وحی محمد تائیں پاک نبی سلطاناں
اس گھر میرے برکت ہووے ایتھے پڑھو دوگانہ

حضرت ہوا امام کھلوتے نیتیاں دور کعناں
ملک کتاباں پڑھنے والے ہوئے مگر جماعتاں

پڑھن نماز نے فارغ ہوئے کرن لگے گفتاراں
ہور عجائب سدرہ ڈٹھا مڈھ درختاں نہراں

پھیر کہیو نے جبرائیلا ایہہ بیان سناتیں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں

ایہو نہراں جاہن بہشتیں حضرت سمجھ پچھانوں
دو دریا دنیا تے جاندے اوہ بھی ایس مکانوں

وحی کھلا سمجھاندا یارو پاک نبی سرور نوں
اک دجلہ بغداد شریفے دوجا شہر مصر نوں

پھیر عجائب ہور ڈٹھونے پاک محمد کہندا
پھیر کہیو نے جبرائیلا اس دا نام سنائیں
ایہہ ہے نیا حوض کوثر دا پانی شیروں ددھا
ہور ہزار عجائب ڈٹھا آہیاں بہت نورانی
کہے محمد ہور عجائب ڈٹھا میں اک ٹولہ
پھیر کہیو نے جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں
عیب گناہ دنیا دے اتنے اونہاں کیتے آہے
پھیر عجائب ہور ڈٹھونے پاک نبی فرماندے
ستر سر سن اوس ملک دے کی کجھ کراں ثنائیں
قدرت ربدی سن کے یارو ذرہ عقل نہ رہندا
ستر ہزار ورہے دا راہا قد اس دا لمیا ئی!
ہر ہر واسلے نال زباناں موتی لکھ پروتے
وچہ انہاں دریاواں ہیسن کئی ہزاراں ماہیاں
ہر ہر پر پچھی دے اتے لکھیا ہویا ہیسی
حسن کمال نے خوشبو آوے وانگ گلاب چنبے
پھیر کہیو نے جبرائیلا اس دا نام سنائیں
تاں پھیر جبرائیل نبی نوں کھول حقیقت دیندا
دو ہزار ورہا ایہہ اگے آدم نالوں ہو با
حضرت اوس فرشتے تائیں جا سلام بلاوے
لے کے بغل نبی نوں مل کے بازو سبھ ہلاندا
کہندا ملک دعا نبی نوں تینوں فضل ہزاراں
اگے ہور عجائب آیا کی کجھ کہاں نشانوں
تاں پھر الیس فرشتے تائیں وچہ برات اتھاندی
چودہ لکھ سی بازو اسدا کی کجھ کراں ثنائیں
کیسر رنگ پرندا یارو چاندی قسم کافوری

وڈی نہراں وچوں جیہڑی ددھ اسدے وچہ وہندا
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
وچہ قرآن خدا فرمایا اِنَّا اعطینٰک الکوثر دا
صفت انہاندی ہو نہ سکے کی کجھ کہاں زبانی
موںہہ سفید اونہاں دے آہے نور نورانی شعلہ
جبرائیلا حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
پچھوں توبہ اونہاں کیتی پئی قبول درگاہے
اک بزرگ فرشتہ آہا وچہ سدرۃ المنتہا دے
ستر ہزار جو موںہہ سی اس دا ہر ہر سر دے تائیں
ستر ستر ہزار زلف سی ہر ہر سر تے کہندا!
ستر ستر ہزار زباناں ہر ہر موںہہ وچہ آہی
ہر ہر موتی وچہ شکم دے پر دریا کھلوتے
دو دو سو ورہے دا راہا قد انہاں لمیایاں
لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللہُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللہِ سی!!
حسن اسدے دی تیزی کولوں عرش منور کینے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
تسبیح پاسے عرش منور ایہہ فرشتہ رہندا
استقبال تیرے دے کارن اج ایہ اٹھ کھلویا
ملک سلام نبی دا من کے لیندا وچہ گلا وے
ست آسمان زمیناں ستے بازو ہیٹھ چھپاندا
ماہ رمضان تیرے تے آیا رحمت باجھ شماروں
دو صندوق ملک دے اگے لگے قفل دوہاں نوں
صابر روزہ رکھن والے نیت نیک جنہاندی
ست ست لکھ آہا پر اس دا ہر بازو دے تائیں
اک یاقوتی موتی دردے اک آہے کستوری

اوہ پچھلی راتیں وڈے ویلے بانگ دیندا چڑھ بالے
سن کے اٹھ بہشتی بندے لوگ عبادت والے

ہر فجری پر باہر لیاوے اوہ بزرگ فرشتہ
ہر ہر پردے اوپر آہی ایہہ تسبیح نوشتہ

لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰہِ

معراج النبوۃ وچوں سن کے میں معراج بنایا
نادر عاجز کرے دعائیں بھل چک بخش خدایا

ایہہ طریقہ ویکھ محمد ٹریا ورنج اگاہاں !
سدرۃ المنتہی تھیں ودیا ہو کے چلے طرف آتاہاں

تاں پھر جبرائیل نبی نوں ہتھ بنھ عرض گذاری
یا پیغمبر خدمت میری پہنچ گئی ہن ساری

سدرۃ المنتہی تھیں اگے مینوں یاد نہ راہا !!
مینوں نہ توفیق اگے دی تینوں فرصت چاہا !

بھی پھر جس دا ساتھی جانوں راہوں وسر جاندا
ساتھی باہجوں پھر دجے نوں ٹرن محال ہو جاندا

کہے محمد جبرائیلا مینوں چھڈ نہ جائیں
کئی کروڑاں منزل پچھوں دونویں ہوئے راہی

جبرائیل ہویا پھر عرضی یا سلطان محمد !
ایدوں اگے فانی ہوسی میری جان محمد !

جے حضرت میں قدم اگاہاں بھی اک وال کرلیساں
ہیبت جل جلالے کولوں وانگ پتنگ جلیساں

کہے فرشتہ حضرت تائیں وچہ برات اہناندی
صابر روزہ رکھن والے نیت نیک جنہاندی

تاں پھر حضرت دست وحید اچھوسہ مار پھڑایا
اڈی مار براق نے تائیں قدم رکاب ٹکایا !

پنج سہ سالاں راہ سدرہ تھیں لنگھ گئے اک پلکے
وحی گیا ہو قد جیڑی دے نین لہو بھر ڈھلکے

ڈردیاں خوف ربانے کولوں قد نہ رہیا اسدا
قد جس دا آسمانوں وڈا سدرہ اندر وسدا

ہیبت جل جلالے کولوں تھر تھر کنبے ڈردا
پاک رسول محمد تائیں زور و عرضاں کردا !

یا پیغمبر نبی اللہ دے مینوں چھڈ اگاہاں !!
سڑ جاون گے سب پر میرے جے بیگیوں اگاہاں

ایہو گلاں کردے آہے نظر پیا اک پردہ
قسم عجائب اوہ زر لفنی نظر محمد کردا !

کرکے دست کشادہ حضرت پردہ اوہ ہلایا
بولیا اک فرشتہ اگوں کون، کوئی توں آیا

حضرت کہیا میں محمد اوس فرشتے تائیں
سن کے نام فرشتہ اگوں لگا کرن دعائیں

کہے محمد جبرائیلا ایہہ فرشتہ کیہڑا
حضرت وحی نبی نوں کہیا واقف نہ ایہہ میرا

سدرۃ المنتہی آگے قدم کدے نہیں پایا
اج ہمراہ تیرے دا صدقہ ایس مکانے آیا

سدرۃ تھیں آگے حضرت نہ نال لے جاؤ
ہیبت جل جلالے کولوں نہ اج بال جلاؤ

حضرت جاتا وحی رہیا ہن جاندا نہیں اگاہاں
پھر محمد وحی فرشتہ کیتا وداع پچھاہاں

پھر محمد اوس مکانوں ٹریا راہ حضوری
پھیر امر دے پردے آہے اک سیاہ اک نوری

اوتھوں لنگھے تاں پھر اگوں ستر پردے آئے
اوہ بھی پردہ لنگھ محمد پھر اگاں ول گیا
کردہ عرض محمد اگے مینوں طاقت ناہیں
وچہ سفر دے جس دا گھوڑا بار وراں کھلووے
اوڑک نبی محمد کہندے لے ادے یار براقا
پھر محمد صرف اکلا لے خود ہو کھلویا
کہے محمد اوس فرشتے آن کیتے پر چوڑے
جا اکی دریا وچہ پہنچے میں کچھ سوچ نہ آئی
پھر اگے دریا اجیہا ہور عجائب آیا!
اندر عقل میری وچہ آئی زمیاں فلک مقرہ
اوہ بھی میکائیل لنگھایا مینوں نال اڈاری
ہر ہر پردے پنج سے سالاں وتھ انہاں وچہ آہی
اگے ہور عجائب پردے آئے پھر ہزاراں
تاں پھر میکائیل فرشتہ ہتھ بنھ عرض گزارے
اوہ بھی چھوڑ نبی نوں پچھے ٹریا چھوڑ مہاراں
پھر محمد صرف اکلے کرن دلیلاں لگے
کہے محمد اوس فرشتے کیتے بال کشادہ
اسرافیل لنگھایا مینوں اڈ حجاباں وچوں
اوس بزرگ دروازے اندر جد اسیں جا پہنچے
ہر دریا کشادہ ایڈا اکی سناواں قصہ!
اوہ بھی اسرافیل فرشتے مینوں اڈ لنگھائے
وچہ ہوا نہ گرمی سردی نہ سی شعاع اندھیرا
کئی ہزاراں ہور اجاڑاں مینوں اوس لنگھایا
اوس تھیں لنگھ اگاہاں جاندے پردہ ہور ڈٹھا سی
اوہ بھی لنگھ اگوں اک آیا پردہ عظمت والا!

ہر ہر پردے پنج سہ سالاں راہ نبی فرماوے
آن براق لے طاقت ہو یا ٹرنوں ٹھہر کھلویا
یا محمد ایدوں اگے طاقت رہی نہ باہیں
پچھو اوس سواری کولوں تاں کی ظاہر ہووے
توں بھی جا حوالے ربدے ڈٹھا ساتھی تساڈا
تاں پھر میکائیل فرشتوں اگوں حاضر ہویا!
ادپر چاہڑ لیوسو مینوں پھر اسیں اٹھ دوڑے
اوہ بھی اوس لنگھایا مینوں لکھ کوہاں دا پانی
آتش وچہ لبالب وہندا ایہیں کچھ انت نہ پایا
جو کجھ اندر ہیسی آتش یاد نہیں کجھ ذرہ!
پھر امردے پردے آئے اگے لکھ ہزاری
اوہ بھی میکائیل فرشتہ مینوں اڈ لنگھائی
ہزار ہزار زرہیدا راہ نہیں سی کجھ شماراں
یا پیغمبر ایدوں اگے طاقت نہیں لے جاوے
قادر قدرت دیکھ رہیدی ہوسی قدرت یاراں
تاں پھر اسرافیل فرشتہ حاضر ہویا اگے
ادپر چاہڑ لیوسو مینوں ٹریا راہ خدا دا
اگے اک دروازہ آیا ویکھ کتاباں وچوں!
ست عظیم اس دے وچہ آہے پردیا کھلوتے
ہفتاد ہفتاد ہزاراں وڈا دنیا نالوں حصہ
بالا زیر نہ نظری آوے نہ کوئی اوتھے جاوے
کوئی آواز کلام نہ سنے جنگل ایڈ گھنیرا!
راہ ہزار ادرہیدا اگوں پردہ سی اک آیا!
لکھ ہزار ورہے دا پینڈا وچہ حساب کیتا سی
جے وچہ سال ہزاراں ٹریئے آوے زیر نہ بالا

تاں پھر اسرافیل فرشتہ ٹھہر کھلوناادتھے
کرداعرض محمد تائیں میرا زور نہ رہیا
طاقت گئی بے طاقت ہویا اڈن نھیں کمزورا
پھر محمد صرف اکلا ساتھ نہ رہیا کائی
رفرف عجب مکان اجیہا اللہ پاک بنایا
نال روایت اکوایہی عاماں دا فرمایا
پاک محمد قدم ٹکایا ادپر جال رفرف دے
رفرف اتھے بیٹھ محمد ڈٹھے نور زری دے
جیکر نظر اکی ول پاوے دسن رنگ ہزاراں
کہے نبی میں رفرف اتے کھلیاں کیتا پینڈا
اوہ بھی لنگھ اگاہاں گزرے پردہ ہور ڈٹھا سی
پھیر ہزار جو ستر پردہ اگے آہا چاندی
پھیر ہزار جو ستر پردہ اگے آہا موتی
پھیر ہزار جو ستر پردہ اگے آہا سیاہی
پھیر ہزار جو ستر پردہ اگے نورانی آیا
پھیر ہزار جو ستر پردہ اگے سی اک رہندا
پردہ بے پرواہی والا اگے گھوڑا آن کھلوتا
تاں پھر پاک نبی دے اگے گھوڑا آن کھلوتا
جیسے اسدے ساریوں چوں تارے جھڑن نورانی
بعض کہندے اوہو گھوڑا آہا جنت وچوں
کر بسم اللہ کنڈ گھوڑے نیے حضرت قدم ٹکایا
پھیر گیا ہو غائب اوتھوں پار لنگھایا جالوں
نبی کہیا اس گھیرے اندر ہوش نہ رہ گیا مینوں
میں نال آوازے ربدے دہ سے قدم ٹکایا
کرسی عرش منور ہویا جا پہتا میں نیڑے

قوت گئی ضعیفی تھیں پر اڈلوں ہار کھلوتے
نالے راہ نہ معلم مینوں اوس فرشتے کہیا
اوہ بھی چھڈ نبی نوں اوتھے پرت گیا کھا موڑا
قدرت نال شتابی اگوں رفرف ظاہر ہوئی
لکھ گئے تصنیفاں والے بھید کسے نہ پایا
بعض کہن زمرد موتی بعض فرش بچھایا
آئی سرد ہوا جنابوں چلے نور شرف دے
زنگار رنگ ہوئی گلکاری ویلاں پھل قصیدے
قدرت اندر بھید الہی نال سی کجھ شماراں
ستر ہزار حجاب جو آہا رنگ سنہری جیندا
لکھ ہزار ورہے دا پینڈا اکی کچھ صفت کریندی
لکھ ہزار ورہے دا راہ وچہ حساب کیتا سی
پھیر ہزار جو موتی پردہ آہا قسم یاقوتی
ہزار ہزار ورہے دا پینڈا اوہ تھا لوچہ آہی
ہر ہر دیو چہ ہزاراں سلسلہ نظری آیا
پر راہبر باجھوں کون لنگھاوے پاک محمد کہندا
جسہ قسم زمرد اسدا کلیاں نال پر وتا
جسہ قسم زمرد اسدا کلیاں نال پر وتا
صفت نہ کیتی جاوے اسدی واہ قدرت سبحانی
آیا صرف نبی دی خاطر کڈھن اندھیرے وچوں
پردہ بے پرواہی والا گھوڑے آن لنگھایا
پھیر اگوں سن آون لگے قدرت سد جنابوں
بالا زیر نہ طرف ناں دسن ڈٹھیا نہ رہبر مینوں
اک اک قدم کیتا میں پینڈا جتنا گھر تھیں آیا
صفت حساب نہ آوے اسدی عقل فکر وچہ میرے

نال عرش قندیلاں لٹکن جیون آسمانی تارے
روشن عجب اجالا اوتھے نور آہا لا ابالی!
تاں ہیں عرش معلی اتے قدم مبارک پایا
آئی نظر عجائب جینوں کی کجھ کراں شماراں
آپ اللہ پھر کیتا مینوں سدا اوسے واری
دمدم سدا الٰہی مینوں اگوں ہوندا آہا!
تاں ہیں جا اٹھائیں پہنتا جا ہک مطلب والی
قدرت نال خدا فرمایا نیڑے آ حبیبا
جدا اوہ نور الٰہی والا نظر نبی نوں آیا!
دونویں بار اکٹھے ہوتے لامکان بلندی
صاحب سرِ محمد تائیں دِتا کھول تمامی
تریہہ ہزار نہ کرنی ظاہر تریہہ ہزار سنائیں
رب کہیا سی دسیں جیڑھے پاک محمد تائیں
دنیا تے ہیں ملدا انہوں ایہہ دیدار کراندا!
کی دنیا تھیں تحفہ آندا تدھ اساڈے تائیں
کہے محمد پاک الٰہی نام تیرا سلطاناں
پھر محمد سرور تائیں کہیا رب دوبارے
پاک محمد عرض گزاری جاں جہ سبھ تیرا
توں صاحب ہیں بندہ تیرا، سبھے شرماں تینوں
قدرت نال اللہ فرمایا امت بخشی تیری!
پھیر محمد عرضی ہوتے نیں پرواہ نہ کوئی
قدرت نال اللہ فرمایا پاک محمد تائیں
پھیر محمد عرض گزارے یا ستار غفارا!
پاک محمد ویکھ آزردہ پھیر کہیا لا ابالی!
ہو خاموش پیغمبر رہیا کچرک عرض بھوائے

سبھی لاٹاں تھیں باہر آدن قدرت دے چمکارے
جالس عرش ڈٹھا سی مینوں کیتی استقبالی
عرش کنوں تھیں ٹھہر کھلوتا جاں ہیں اپڑ آیا
عقل فکر وچہ آہے ناہیں قدرت دیکھ ہزاراں
آ نیڑے محبوب پیارے وچہ درگاہے باری
عرشاں تھیں اوہ اپڑ آہے درد اجے درگاہ!
پردہ نظر نورانی آیا جیندی چمک نرالی!
تدھ ہیں تاب قوسین دا درجہ دِتا نیک نصیبا
ظاہر باطن جو کجھ آہا سارا مطلب پایا!
رب محبوب، محب محمد ہو یا جگہ بلندی
نوے ہزار کلام جو کیتی جو ہے مسئلہ عامی
تریہہ ہزار دلیوچہ رکھیں دسیں جینوں چاہیں
آہے سخن کتاباں اندر سمجھے کجھ اساہیں
سرہیں قدرت دسن کارن ایس بلندی آندا!
یاریاراں نوں ملدے ناہیں خالی ہتھ کدا ہیں
چیز کسے دی طلب نہ تینوں ہیں کی آکھ گزراناں
خالی ہتھ نہ جائے کوئی اکثر کول پیارے
سو ہیں اگے حاضر کیتا کی کجھ ہور چنگیرا
امت دی ہیں عرض گزاراں فضل کریں توں مینوں
پنجاہ نمازاں چھ ماہ روزے ایہہ فرمائش میری
فضل کریں سب خلقاں ناہیں توں رحمان الٰہی
پنجی وقت نماز گزارو روزے اوہ چھماہیں
حکم تیرا سر چشماں اتے ہیں کجھ غدر نہ چارا
باراں وقت نماز گزارو روزے رکھو چالی
دم ماران دی جا گہ ناہیں کم کرے جو چاہے

ربدا نابینا کشف قلوبی محرم راز دلاں دا
انہاں وچہ قصور نبیا دیر نہ کوئی کرسی!
جے کوئی کرے قصور اینہاں وچہ قول نبیا میرا
پھر ظاہر باطن کل خزانے بخشے رب سرور نوں
صفت ثنا خداوند والی کس تھیں کیتی جاوے
گھڑیاں دیوچہ سال لنگھادے سالاں تھیں پلکارے
پلوچہ کچھ دا کجھ دکھاوے بے پرواہ الٰہی!
ہو معراج نبی درگاہوں جاں سی ودیا ہو یا!
اوتھے سال اٹھارہ گزرے قدرت ویکھدیاں تو
کنڈا ہلے، پانی چلے تھے آہی گرم نہالی
پھر محمد نبی اللہ دا ستا نیند رکھدے کے
مسجد جا نماز پڑھائی منبر تے چڑھ بیٹھا
اج میں یاروا تیتھے نہیں ساں فرش زمیندے اتے
جبرائیل گیا لے مینوں حکم الٰہی سندے
نال محبت بہت الٰہی مینوں کول بٹھایا!
اوپر اوس بلندی مینوں برس اٹھاراں گزرے
سبھے یار ہوندے قربانی جیوں جیوں سرور کہندے

پنج نمازاں تے ترہیہ روزے حضرت نوں فرماندا
درجہ فضل نبیاں والا بخشاں جے کوئی پڑھدا
روز قیامت ولیاں اسنوں دوزخ وچہ لسیرا
پھر جنا بوں ودیا کیتا پاک محمدؐ گھر نوں!
قدرت دا کجھ اوڑک ناہیں بے پرواہ کہاوے
ایہہ توفیقاں اس نوں لائق قدرت کون شمارے
آدن جاون سنونبی دا پل چھل لگا ناہیں
پل وچہ اس بلندی وچوں گھروے وچہ کھلو یا
حجرے اندر وقت ادہو سی چالی پلک گیاں نوں
خلقت سوئی خبر نہ کسے اوسے شوق بحالی
ڈھلی رات صبح دے ویلے جاگے وقت فجر دے
قصہ کھولیا یاراں اگے جو کجھ راتیں ڈٹھا
سیر رہیا آسمانی کردا انسیں رہے سب ستے
قدرت اج ڈٹھی میں یارو ہو عجائب بندے
سبھی سب کجھ دسیو سو مینوں پاک جمال کرایا
اگے آہی گرم نہالی جاں میں آیا حجرے
سن کے صفت معراجے والی سب مبارک دیندے

باب دربیان انکار آوردن یہودی از معراج

اک یہود کھلوتا اوتھے سن دا ہسی یارو
اوتھے برس اٹھاراں گزرے رات گھڑی نہ سلگی
کاوڑ آئی یاراں تائیں مار یہود دھکایا!
مچھی لے کے مل بازاروں دنیدا عورت تائیں
اوہ اٹھ کھل اتارن لگی اگ دھکھا سوانی

اوہ سر پھرا نبی نوں کہندا ایڈ خلاف نہ مارو!
ایسے مسئلے کریں نبیا کہندا اوہ مکاری!
قادر قدرت ویکھ ربے دی بدلہ اس نے پایا
کہے یہود شتابی کر کے نال تاکید پکائیں
آپ یہود گھڑا لے یارو لین گیا سی پانی

رکھ گھڑا دریا کنارے کپڑے لاہ اتھائیں
مار ٹُبی جاں باہر آیا ہویا قسم زنانی
شکل پری دی قد سرو دی اوہ تصویر اجیہی
سر عجیب مصور گھڑیا پلکے نال شتابی!
منہ چن ستارے چشماں پلکاں نیر خدنگی
اچا نک دراز اجیہا کھنا جیوں تلوارے
ٹھوڑی سیب باریک اجیہی گردن کونج کشادی
ستر دو بہتر گہنے صورت حور زنانی!
نارک لک کھلوتیاں دسے کر کے کنڈ پوشیدہ
ہر دم روے درد وچھنی قدرت ویکھ الٰہی
اک مرد تھیں عورت ہوئی دو جا ملک بیگانہ
تاں اک بندہ امر اللہ تھیں پہنچیا آن تھائیں
نال محبت کہندا بندہ کون کسے دی جائی
شرم اکھیں خاموشی حاصل منہ تھیں گل نہ ہووے
عورت روندی ویکھ بندے نوں سانگ لگی وچہ سینے
کہندا پھر اس عورت تائیں بہت یتیمی کر کے
عورت کہندی نال بندیدے بولی ہنجو بھر کے
کی بھا اپنا قصہ سن کے دکھ اندوہ پرایا!!
پر عورت مثل شمع دی آہی بلدی سی اس ویلے
غرض کریندا عورت تائیں حرص نہیں دل تیرے
نام اللہ دے عرض کریندا جے تینوں دل بھاوے
آئی غرض پسند زنانی نال چلی اس بندے
عقد پڑھایا وسن لگے برس گزرے سن باراں
جاں پھر اسد اکفرے والا اٹھ گیا اسر گا
تاں پھر اس ندی دے اُتے اوہ نہاون آئی

نہاون وڑیا وچہ ندی دے سر کیتا رب سائیں
نہ اوہ ملک نہ نین جاپے ہوگئی جوہ بیگانی!
صندل تحفہ لوتھ بدن دی نارک مخمل جیہی!
زلفاں پیچ پالے رخ اتے جیونکر کاف کتابی
ابرو کھچے وانگ کماناں صورت رنگ برنگی
غنچہ دند سفید کلی تھیں سرخ لباں رس دارے
سینہ پستان، وانگ اناراں قسم جلال آبادی
فرش زمین دے اپر دسے چن جیویں آسمانی
ریشم قسم اتے زربفتی گہنا کل زری دا!
کسنوں دسے حال دلیدا سختی دے منہ آئی
تریجا سائنھ نہ کوئی اوتھے کون کرے خصمانہ!
گھوڑا تھم کھلوتا اوتھے دیکھ زنانی تائیں
وچہ اجاڑاں جنگل بیلے کس مطلب نوں آئی
کجھ جواب نہ دیندی اگوں دمدم رووے دھووے
مار گیو سو جھلک حسن دا بجلی ٹٹ زمینے
تھاں ٹکاناں دس اسانوں حروف زبانوں کر کے
کی ہن وساں تھاں ٹکاناں بات زبانوں کر کے
لکھی قلم وگی سر میرے بولیا آگے آیا!
مرد نینگاں وانگ بلیندے اوپر لاٹ فنیلے
خنجر حسن تیرے دا کاری کاری لوں لوں پھر دا میرے
تاں چلیں تے خدمت کرساں رکھ غلامی دعوے
بندے جا کر کاج رچایا شوق زبانی سندے
پتر دھیاں ست شکم تھیں جمے وارو واراں
قادر قدرت دیکھ ربے دی کی کجھ ہو دن لگا
کپڑے لاہ وڑی وچہ پانی قدرت رب وکھائی

مارنی جان باہر آئی ہوئی مروز نے تھیں
کپڑے پا گھڑا بھر، پانی پھیر گھرے نوں آیا
عورت اگوں کہے بندے نوں ایڈ شتابی آیوں
چابک بول لگا اس بندے کہندا اے نادانی
دھیاں پتر ست شکم تھیں ہیں بھی جم کھڈائے
آکھے لگ طریقہ سارا دیئے چھڈ کفر دا!
عورت پاککارا کہندی توں دریا نہیں گیا!
تولیں کوڑ پہاڑاں جیڈا ہائے اساڈی سختی
اٹھ یہود گھرے تھیں نٹھا قفل آتار کفر دے
یا پیغمبر دین سچے دا تینوں رب وڈ یایا!
توں پیغمبر دین سچے دا دسیں راہ اساہاں
حضرت جاتا مومن ہویا اوہ یہود مقدرہ
اللہ فضل محمدؐ اتے کیتا ودھ حسابوں!
کرسی عرش زمین آسماناں سورج چن ستارے
چوداں طبق الٰہی کھولے شوق نبی سرور دی
جیکوئی کلمہ پڑھے نبی دا نام لیے اک واری
شاہی والا تاج نبی نوں اللہ پاک پہنایا!
لکھ پیغمبر کتنے اگے دوست گئے کہاندے
پاک محمد پہتے اوتھے سچ تحقیق مقدرہ
صفت ثنا معراجے والی آکھ ساری سنائی
یا نبی بخشائیں مینوں دم دم شوق ہے تیرا
جان کندن تے قبر عذابوں آخر بھی بخشائیں
جد رب روز قیامت والے کرے حساب عدل دے
جوڑ معراج مرتب کیتا جو کجھ سا تھوں سریا
دمدم فکر دیکھو جیہ کرکے برکت نال الٰہی

اوہو تین دفت صبح والے اسباب بنے تھیں
عورت دے ہتھ اوہو تھی پانی سیک نہ لایا
پانی گھت کسے دا راہوں تیجی شوق لیاواں
باراں سال رہیا میں بنیا اکی شہر زنانی!
قدرت عجیب ربیدی ڈٹھی عورت نوں سمجھائے
چل نبی دا کلمہ پڑھیے چھوڑیئے راہ کفر دا
چھڑ لوٹوں پانی لے کے لافیں ماریں پیا!
یا تو کریں مزاخاں مینوں یا توں ہو یوں خبطی
نال شتابی مسجد آیا قدم چمے سرور دے
میں تقصیری بھلیا پھریا بخشیں ایہہ گناہاں
کافر کچے پھرن اجاڑیں میں بھی مطلب پایا
کلمہ جا پڑھایا اس نوں کفر نہ رہیا ذرہ
جے کوئی اسدی شرکت کردا ہوسی رد جنابوں
دنیا دی رب زینت کیتی خاطر اوس پیارے
کاغذ قلم سیاہی بھیجی صفت لکھی سرور دی
لکھ گناہوں فارغ ہوئے کر دا رب ستاری
زندہ کھڑ آسماناں اتے قدرت سیر کرایا
ایس بلندی کوئی نہ پہتا کلمہ نام جنہاندے
سب کے سب یقین لیاؤ شک نہ آنول ذرہ
قصہ کل مرتب ہویا رب نے آس پہنچائی
جھبڈے کریں شفاعت میری ایہا مقصد میرا
دور کریں دل گری میری دلدی آس پہنچائیں
اوس دہاڑے توں بخشائیں عاجز نال فضل دے
میں دہقان بے علم بیچارہ دس نہ چاہیے دھرلا
مروارید زمرد چن کے تحفہ چیز بنائی!

دل وچہ فکر نبی سرور دا ہور خیال بھلایا
چھوٹی عمرے سر پر سختی ایہہ معراج بنایا

دیسی اجر توفیقاں اسنوں کمی نہیں درگاہے
جیکو پڑھسی اسدے تائیں اجر ملے جو چاہے

کرکے ختم معراج نبیؐ نوں بعد درود پہنچانا
جیکو حرف اساں نوں بخشے ہو وس فضل ربانا

باراں سو سنتالی سالاں پاک نبی دے پچھوں
ایہہ مذکور بنایا، یارو، دیکھ معارج وچوں

قادرؔ عاجز عاصی بندہ صفت بناؤن والا
برکت کلمے پاک نبیؐ دی اجر دیوے حق تعالیٰ

تمت

در مدح آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

بسم اللہ الرحمن الرحیم

ا الف اللہ نوں کر یاد محمدؐ
مینوں رکھ خوشی آباد محمدؐ
میری تدھ اگے فریاد محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

ب بہت بلند تیرا شان محمدؐ
تیری تابع دو جہان محمدؐ
تیری ہر دم چڑھے کمان محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

ت تیری شان بلند محمدؐ
تیری دنیا آرزو مند محمدؐ
تینھوں واری سورج چند محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

ث ثابت تیرا دین محمدؐ
تیری صفت طٰہٰ یٰسین محمدؐ
تینوں منیں فلک زمین محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

ج جان میری وچہ جان محمدؐ
دل و جان میری قربان محمدؐ
میرا ضامن دین ایمان محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

ح حالوں ہویا بے حال محمدؐ
تیرا دیکھاں پاک جمال محمدؐ
مینوں لے چل اپنے نال محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

خ خلقت دا سردار محمد
تیرے قائم چارے یار محمد
د دور کرو سب دکھ محمد
نت ویکھاں تیرا مکھ محمد
ذ ذکر تیرے دی کار محمد
سچ اج توں اج اتار محمد
ر راضی تینتھوں رب محمد
میری لوک سنیوے جھب محمد
ز زاری نال ہے عرض محمد
دے مطلب جو غرض محمد
س سبہ دی تینوں لاج محمد
دے بادشاہی دا تاج محمد
ش شاہوں کے بادشاہ محمد
میرے ہردم سچ پناہ محمد
ص صلی صابر، مرد محمد
کر سبہ دشمن نوں رد محمد
ض ضرورت تساندی پئی محمد
کرو نام خدا دے سعی محمد
ط طالب تے کر کرم محمد
سخت دلاننوں کر نرم محمد
ظ ظالم کردے، شور، محمد
ہیں کوکاں کہتے ہور، محمد
ع عشق تیرے دی لاٹ محمد
تن پر ہے تیری چاٹ محمد
غ غیر میرے کر دور، محمد

توں امت دا سردار محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
توں جان میری دا سکھ محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
میرے سر توں وار دار محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
کوئی میرا جوڑ سبب محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
دور کرو کل قرض محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
کر دین دنی دے کاج محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
کل عالم دا پشت پناہ محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
دور کرو، دکھ درد محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
خلق مینوں چھڈ گئی محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
میری ہر ویلے رکھ شرم محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
میرا توں ہیں تکیہ زور محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
بھڑک لگی دن رات محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
کر میرا بھانڈا بھرپور محمد

مینوں اپنے سد حضور محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم!

ف فضل کرو ہر وقت محمدؐ
میرا نرم کرو دل سخت محمدؐ
تسیں کل عاجز دے بخت محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

ق قدم تیرے دی خاک محمدؐ
عطر کافور دل پاک محمدؐ!
سِر چھتر جھلے لولاک محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

ک کل جہان غلام محمدؐ
تینوں چوداں طبق سلام محمدؐ
سبھ نبی چھپے تیری شان محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

ل لہر بہر دی رات محمدؐ
مینوں کلمہ بخش برات محمدؐ
تسیں کل دی کرو شفاعت محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم!

م منگتا ہاں سو وار، محمدؐ
میری آپ سنو پکار محمدؐ
سب دل دے درد اتار محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

ن نبی کریم رسول، محمدؐ
ہیں منگن ہار قدیم محمدؐ
تسیں داتا سخی قدیم محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

و وِرد اکھی، کراں، محمدؐ
ہیں سخت عذابوں ڈراں محمدؐ
نِت کلمہ تیرا پڑھاں، محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

ہ ہول پئی وچہ جگ محمدؐ
تیری سچی داڑھی پگ محمدؐ
کل امت دے من لگ محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

لا لعل نورانی ہین محمدؐ
وت حضرت حسنؑ حسینؓ محمدؐ
تسیں سیدالکونین محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

(ہمزہ) آکھاں لکھ درود محمدؐ
کر حل سارے مقصود محمدؐ
سبھ دوست ملا دے زود محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

ی یاری تیرے نال محمدؐ
نوں لگیاں دی لج پال محمدؐ
کر باقی شاہ نوں لعل محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم

تسیں کل نوں کرو نہال محمدؐ
دے خوشیاں نوں نال محمدؐ
نوں کلمے دی لج پال محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم!